

ΚΟΝΙΤΣΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1962

ΕΤΟΣ Α'

ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 6

ΚΟΝΙΤΣΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ
Ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν « Ο Α Ω Ο Σ »

ΓΡΑΦΕΙΑ : Βύσσης καὶ Καίρη 2 — Ἀθῆναι.

Ἵπεύθυνοι κατὰ Νόμον :

Ἐπί τῆς ὕλης : Ν. Κ. Τσάκας, Ἀχαρνῶν 168 — Ἀθῆναι.

Τυπογραφείου : Χρ. Χρονόπουλος, Θήρας 6 — Ἀθῆναι.

Μόνιμος ἀνταποκριτὴς ἐν Κονίτση : Ἀναστ. Εὐθυμίου

Ἐμβάσματα εἰς κ. Γεώργιον Δόβαν, ὁδὸς Ἀμπλιανῆς 6 — Ἀθῆναι

Ἐτησίᾳ συνδρομῇ

Ἐσωτερικοῦ Δραχμαὶ 60.— Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 6.—

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Ἡ εἰκὼν τοῦ ἐξωφύλλου μας παρουσιάζει νέες γυναῖκες τοῦ χωριοῦ Πάδες ντυμένες μὲ τὴν γραφικὴ στολὴ τοῦ χωριοῦ των. Ἰδιαιτέρα ἐντύπωσι κάνουν οἱ κεντημένες μὲ καλαισθησίᾳ ποδιές. Ἡ ἐπικοινωνία μὲ τὰ κέντρα πού ἐγίνε εὐκολὴ σήμερα χάρις στὴν ἀνάπτυξη τῆς συγκοινωνίας, καταργεῖ τὶς τοπικὲς στολές, πού διατηροῦνται μονάχα

σὰν κειμήλια, ὡς πού σιγά-σιγά νὰ χαθοῦν ὀριστικὰ. Ὅπως ἐσβησε ἡ φουστανέλλα, ἔτσι σβήνουν καὶ τὰ σιγγοῦνια καὶ οἱ φλωκάτες καὶ οἱ ποδιές. Κι' ἂν ἀκόμα φοριοῦνται λίγα λείψανα, αὐτὰ τὰ φοροῦν οἱ ἡλικιωμένες γυναῖκες πού δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀκολουθήσουν τὴ σημερινὴ μόδα στὰ πανηγύρια καὶ στὶς ἑορτὲς οἱ νέες γυναῖκες.

Ἡ «ΚΟΝΙΤΣΑ» ἀγωνίζεται γιὰ τὴν προβολὴ τῆς Ἐπαρχίας μας καὶ στηρίζεται μόνον στὴν ἀγάπη τῶν τέκνων της.

Ἡ «ΚΟΝΙΤΣΑ» εἶναι κτῆμα ὅλων μας γι' αὐτὸ καὶ ἔχουμε ὑποχρέωσιν νὰ τὴν βοηθήσωμε νὰ γίνῃ πλουσιώτερη. Αὐτὸ θὰ ἐπιτευχθῇ ἂν ὅλοι μας δώσωμε προθύμως τὴν συνδρομὴ μας.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

Στήν Κόνιτσα δείχνουμε μεγάλο ενδιαφέρον για τὰ προβλήματα ολοκλήρωσης τῆς Ἡπείρου. Γιατὶ πιστεύουμε ὅτι καὶ ἐμεῖς ἐπιρρεαζόμεσθα ἄμεσα ἀπὸ τὴ λύση τους. Εἶναι γιὰ μᾶς φανερό ὅτι μιὰ ἀναπτυγμένη καὶ εὐημεροῦσα Ἡπειρος σημαίνει ἀνάπτυξη καὶ προκοπὴ γιὰ τὴν ἴδια τὴν Κόνιτσα καὶ τὴν Ἐπαρχία της. Ἀπόλυτα σύμφωνοι μὲ τὰ παραπάνω, εἶναι φυσικὸ νὰ στρέψωμε ἀκέραιη τὴν προσοχή μας στὴν ἀνάπτυξη τῆς Ἡπείρου ολοκλήρωσης. Ἀφορμὴ παίρνομε ἀπὸ τὴ συζήτηση ποὺ ἔγινε πρὸ ἡμερῶν στὴν Ἐπιτροπὴ Ἐξουσιοδοτήσεως ἀναφορικὰ μὲ τὴ διάταξη τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Βιομηχανίας, ποὺ προβλέπει τὴ δημιουργία στὴν Ἑλληνικὴ Ἐπαρχία Βιομηχανικῶν ζωνῶν, ἤτοι περιοχῶν, στὶς ὁποῖες τὸ Δημόσιο θὰ ἀναλάβει πρωτοβουλία διαθέτοντας χρήματα, εἰδικούς ἀνθρώπους, κίνητρα, εὐκολίες γιὰ τὴν ἐγκατάσταση καὶ ὀργάνωση βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων. Στὴ συζήτηση λοιπὸν αὐτῇ, ἀναφέρθηκε ὅτι τέτοιες ζῶνες θὰ ἰδρυθοῦν στὴ Θεσσαλονίκη, Καβάλα, Πάτρας καὶ Βόλο. Γιὰ τὰ Γιάννινα, γιὰ τὴν Ἡπειρο τίποτα. Οὔτε μιὰ φωνή. Οὔτε μιὰ ὑπόδειξη. Οὔτε μιὰ διαμαρτυρία. Καὶ ὅμως τὸ θέμα εἶναι ἀπὸ τὰ στοιχειωδέστερα ἢ μᾶλλον τὸ βασικώτερο γιὰ τὴν προκοπὴ καὶ τὴν ἀνάπτυξη τῆς Ἡπείρου. Ἀπὸ παλιότερη στατιστικὴ γνωρίζουμε ὅτι ἀπὸ τὰ 984 ἀξιόλογα βιομηχανικὰ ἐργοστάσια τῆς Ἑλλάδας μόνον ἓνα (1) βρίσκεται στὴν Ἡπειρο. Ἐνα ἄλλο ποὺ ἰδρύθηκε τὸν τελευταῖο καιρὸ καὶ γιὰ τὸ ὁποῖο τόσα ἐλέχθησαν, σταμάτησε νὰ δουλεύει ἀπὸ περίσου. Φυσικὰ ὅλος ὁ κόσμος ξέρει ὅτι ἀπὸ τὰ ἐργοστάσια αὐτὰ τὰ 600) ο εἶναι συγκεντρωμένα στὴν περιοχὴ τῆς πρωτεύουσας.

Εἶναι ἀκόμα γνωστὸ πὼς ἡ Ἡπειρος ἔρχεται μεταξὺ τῶν πρώτων στὸ ποσοστὸ τῶν ἀνέργων, τῶν ὑποαπασχολούμενων καὶ τῶν ἐκπατριζόμενων. Ἀπὸ ἀπόψεως δὲ βιωτικῆς ἐπιπέδου βρίσκεται στὴν ὀλιγώτερο ζηλευτὴ θέση ἀπ' ὅλες τὶς ἄλλες περιοχὲς τῆς Ἑλλάδας, γιατί ἔχει ἀπ' τὰ χαμηλότερα κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματα.

Κανένας δὲν παραγνωρίζει ὅτι σήμερα γίνεται μιὰ κάποια προσπάθεια γιὰ τὴν τουριστικὴ καὶ γεωργικὴ ἀνάπτυξη τῆς Ἡπείρου. Ἀλλ, αὐτὴ ἀποδείχθηκε, ἀπὸ τὴν πείρα τῶν τελευταίων χρόνων σ' ἄλλα μέρη, ὅτι δὲν εἶναι τὸ πᾶν. Εἰδικώτερα μάλιστα γιὰ τὸν Τουρισμὸ, παρατηρήθηκε, ἀπὸ τελευταία στατιστικὴ, ὅτι στὶς περιοχὲς ποὺ διατέθηκε περισσότερο χρήμα γιὰ τὴν ἀνάπτυξη του, (Ρόδος—Κέρκυρα—Νησιὰ κλπ). ἔχουμε βέβαια μιὰ ἐκπολιτιστικὴ βελτίωση, ἀλλὰ ταυτόχρονα ἔχουμε καὶ τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ τῶν ἐκπατριζόμενων. Συνεπῶς, πρέπει νὰ καταλάβουμε ὅλοι μας, ὅτι οὔτε οἱ γιορτὲς καὶ τὰ πανηγύρια, οὔτε τὰ ξενοδοχεῖα θὰ λύσουν τὸ βασικὸ πρόβλημα τῆς Ἡπείρου, ποὺ εἶναι πρόβλημα ζωῆς ἢ θανάτου, πρόβλημα διεύρυνσης καὶ σταθεροποιήσεως τῶν εὐκαιριῶν ἀπασχολήσεως γιὰ νὰ ἀπορροφηθῇ τὸ ἀδρανοῦν ἢ ἐκπατριζόμενον ἐργατικὸ καὶ ἀγροτικὸ δυναμικὸ. Γιὰ τὴν Ἡπειρο εἶναι ἀναγκαῖο ἓνα πιὸ θαρραλέο ἄλμα. Μιὰ δυναμικώτερη πολιτικὴ ἀνάπτυξης. Κι' αὐτὴ νομίζω ὅτι δὲν πρέπει νὰ εἶναι μιὰ μονομερὴς πολιτικὴ,

ΦΥΣΙΣ ΚΑΙ ΤΟΠΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

ὑπό ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΣΟΥΡΛΑ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΥ

Κάθε λαϊκός πνευματικός πολιτισμὸς εἶναι συνδεδεμένος μετὴν φύσιν καὶ μετὸ τοπεῖον, πού εἶναι καὶ οἱ κυριώτεροι φορεῖς τῆς ἀνθρωπίνης Μοίρας,

Σούρλας

I

Ἐὰν τὸ χωριὸ καὶ ἡ Στενώτερη Πατρίδα τοῦ καθενός μας ἀποτελεῖ τὸ ξεχωριστὸ ἀκτινοβολοῦν φῶς πού μᾶς συνοδεύει σὰν ἓνα διαρκές φεγγοβόλημα στὴν ζωὴ μας, ἡ Ἐπαρχία μας, σὰν μιὰ τοπικὴ Στενώτερη Πατρίδα κι' αὐτή, εἶναι ἡ πρώτη ὀργανικὴ προέκτα-

ση τοῦ κύκλου τῆς ζωῆς μας.

Ἐὰν τὸ χωριὸ εἶναι τὸ πρῶτον ἀξιολογικὸν κύτταρον καὶ ὁ πρῶτος πυρὴν τῆς διαπλάσεως τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς προσωπικότητος τοῦ καθενός μας, ἡ Ἐπαρχία ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον ξάνοιγμα τοῦ προσωπικοῦ μας ὀρίζοντος, ἀποτελεῖ τὴν πρώτη ἐπαφὴ τοῦ Συγχωριανοῦ μετὸν Συνεπαρ-

βιομηχανικὴ ἢ ἀγροτικὴ. Ἀλλὰ ἐξασφαλίζεται μόνο μετὴν σύμμετρη καὶ ἰσόρροπη ἀνάπτυξη καὶ τῶν δύο αὐτῶν.

Δὲν εἶμαι ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους πού γοητευμένοι ἀπ' τὴν αἴγλη τῆς σύγχρονης ἐξειδικευμένης παραγωγῆς στὰ μεγάλα βιομηχανικὰ κέντρα τοῦ κόσμου, πιστεύουν πὼς ἡ γεωργοκτηνοτροφία εἶναι ἐξαντλημένη ἀπὸ ἀπόψεως ἀνάπτυξης καὶ δὲν ἔχει περιθώρια. Ἀντίθετα μάλιστα, πιστεύω πὼς ἡ περαιτέρω ἀνάπτυξη τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας καὶ δυνατὴ εἶναι, ἀλλὰ καὶ μετὴν μιὰ συστηματοποίηση θὰ μᾶς δόσῃ ἀποτελέσματα καταπληκτικά. Ὅμως αὐτὴ τὴν ἀνάπτυξη, εἰδικώτερα γιὰ τὴν Ἡπειρο λόγῳ ἀντικειμενικῶν καὶ ὑποκειμενικῶν δεδομένων, δὲν τὴν βλέπω χωρὶς τὴν ταυτόχρονη δημιουργία μιᾶς βιομηχανικῆς ζώνης. Πού θὰ γίνῃ ἡ ἀφορμὴ νὰ δραστηροποιηθῇ ἡ ἰδιωτικὴ ἐπιχειρηματικὴ πρωτοβουλία τῶν Ἡπειρωτῶν στὸν βιομηχανικὸν τομέα, ἀνύπαρκτη μέχρι σήμερα. Πού θὰ δόσῃ ἄμεσα καὶ ἔμμεσα (μετὰ τὰ γνωστά πολλαπλασιαστικὰ φαινόμενα τῆς οἰκονομίας πού παρουσιάζει ἡ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξη) δουλειὰ σὲ χιλιάδες ἀνέργους καὶ ὑποαπασχολούμενους ἡπειρωτῆς. Πού τέλος θὰ δόσῃ ὠθηση καὶ σ' ὄλους τοὺς ἄλλους τομεῖς τῆς οἰκονομικῆς, κοινωνικῆς καὶ πνευματικῆς ζωῆς τῆς Ἡπείρου.

Εἶμαι βέβαιος πὼς σὲ μιὰ τέτοια πραγματικὴ ἀναγέννηση τῆς Ἡπείρου τὸ μερίδιο τῆς Κόνιτσας, πού βρίσκεται κι' ὅλας στὸ κέντρο τῆς πειραματικῆς ζώνης ἀναπτύξεως, μετὴν μακραίωνη παράδοση καὶ τὸν εὐκολοπροσάρμοστο καὶ ἀνοιχτομάτη πληθυσμὸς τῆς, τόσο ἀπὸ ἀποψη συμβολῆς, ὅσο καὶ ἀπὸ ἀποψη ὠφέλειας, θὰ εἶναι σημαντικὸ.

ΓΙΑΝ. ΛΥΜ.

χιώτην, τὸν συμπατριώτην καὶ τὸν συντοπίτην.

Κι' ὅταν ἀργότερα μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου καὶ μὲ τὰς προσταγὰς τῆς Μοίρας οἱ Συγχωριανοὶ καὶ οἱ Συνεπαρχιῶται βρίσκονται μαζὺ μὲ τοὺς πατριώτας καὶ τοὺς ὁμοεθνεῖς τῶν στὴν ξενητεία, τότε ὁ κύκλος τῆς καταγωγῆς τῆς στενώτερης Πατρίδος προεκτείνεται ὀργανικὰ καὶ ἀγκαλιάζει συνειδητὰ καὶ τὴν λαϊκὴν Στενώτερη Πατρίδα ὡς **"Ἔθνος καὶ ὡς Ἰδέαν**.

"Ἐτσι μέσα στὸ διασταύρωμα τῶν κύκλων αὐτῶν ἐμπερικλείεται καὶ ἐξαντλεῖται ὅλη ἡ ζωὴ τῶν περισσοτέρων ἀνθρώπων.

II

Μὲ τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἐπαρχίας τοῦ καθενός μας μᾶς συνδέει, ὅπως καὶ μὲ τοῦ χωριοῦ μας τὴν Ἱστορία ὁ **πόνος**.

Ἡ ἱστορικὴ ὁμως ἐξέλιξη ἑνὸς τόπου εἶναι στενώτατα συνδεδεμένη μὲ τὴν φύσιν καὶ τὸ ξεχωριστὸ τοπεῖο του.

Ἡ φύσις καὶ τὸ τοπεῖον εἶναι οἱ κυριώτεροι φορεῖς τῆς ἀνθρωπίνης Μοίρας.

Κάθε λαϊκὸς πνευματικὸς πολιτισμὸς εἶναι συνδεδεμένος μὲ τὴν φύσιν καὶ μὲ τὸ τοπεῖον, καὶ γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἔρευνα τοῦ ἐδάφους δὲν μπορεῖ νὰ ἀποχωριστῇ ἀπὸ τὸν θρύλον.

Μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μου βυθισμένα στὴν φυσιογνωμία τοῦ ἐδάφους τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης καὶ στὴν μορφὴ τῆς φύσεως στὴν ὀλότητά της ξεχωρίζω τέσσαρα ὀνόματα, τέσσαρες λέξεις ἔννοιες, ποὺ ἐπιτρέπουν νὰ προσδιορίσωμὲ τὴν ξεχωριστὴ φυσιογνωμία τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης:

**Σμόλιγκας
Γράμμος
Σαραντάπορος
Ἄῶος.**

III

Σμόλιγκας!

"Ἐνας Τιτανικὸς ὄγκος ποὺ μὲ τὸ ὕ-

πος τῶν 2633 μέτρων σὲ βοηθάει νὰ ἀτενίσῃς περήφανα καὶ ἐκστατικὰ ἀπὸ τὲς πανύψηλες βουνοκορφές του τὴν θάλασσα τοῦ Ἰονίου καὶ τοῦ Αἰγαίου πελάγους καὶ νὰ στείλῃς φιλικὸν χαιρετισμὸν στὸν Θεσσαλικὸν Ὀλυμπον.

Εἶναι τὸ μυθολογικὸ βουνὸ τῆς Ἐπαρχίας μὲ τὲς στοιχειωμένες δρακόλιμνές του σὲ ὕψος 2200 μέτρων.

Γράμμος!

Θὰ τολμοῦσα νὰ τὸ βαφτίσω ὡς τὸ **στοιχειωμένο βουνὸ τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης**.

Ἀπὸ τὲς κορυφές του ἀτενίζεις πρὸς τρεῖς κατευθύνσεις (Μακεδονίαν-Ἀλβανίαν-Ἡπειρον) καὶ στὴν πιὸ ψηλὴ του κορφή **"τὴν Σκάλα τὴν Πληκαδίτηκη"** ὑπάρχει λίμνη.

Ἐὰν ἡ ἀνάβασις οτὸν Σμόλιγκα συνοδεύεται ἀπὸ τὸ συναίσθημα τοῦ δέους τοῦ Μεταφυσικοῦ ποὺ συνέχει τὸν ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος ἐπιζεῖ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν τὸ συναίσθημα τῆς ἰδίας του σμικρότητος καὶ τὴν συγχώνευσίν του μὲ τὴν ἰδέαν τοῦ Ἀπείρου, ἡ ἀνάβασις καὶ ἡ παραμονὴ στὲς κορυφές τοῦ Γράμμου γεμίζει τὴν ψυχὴν ἀπὸ ρωμαντικὴν διάθεσιν καὶ νοσταλγικὸν ἐκχειλισμὸν.

Σαραντάπορος!

Ἡ κεντρικὴ ἀρτηρία καὶ ἡ ὀργανικὴ φλέβα τῆς Ἐπαρχίας.

Τὴν διασχίζει ὀλόκληρη ἀπὸ Β. πρὸς Ν. καὶ χωρίζει τὰ 44 χωριὰ τῆς Ἐπαρχίας σὲ δυὸ μεγάλες συστάδες.

Συμβάλλει παρὰ τὴν Μέρτζανην καὶ τὰ Μεσογέφυρα **εἰς τὸν Ἄῶον**, συναποκομίζει στὸ πέρασμά του τὰ μυστικὰ ὄλων τῶν χωριῶν τῆς Ἐπαρχίας καὶ φαίνεται **σὰν νὰ ἐνσαρκώνει τὴν ἡχὴ τῆς χαρᾶς καὶ τῆς λύπης των**.

Μένει τις μὲ τὴν ἐντύπωσιν πῶς τὸ ποτάμι αὐτὸ κρύβει στὰ βάθη του τὲς περιπέτειες τῆς ψυχῆς τῶν χωριῶν ποὺ βρίσκονται κατὰ μῆκος τῶν ὄχθων του.

Εἶναι γραφικώτατον τὸ θέαμα μιᾶς διαδρομῆς τοῦ Σαρανταπόρου κατὰ

ἀντίθετον φοράν, δηλαδή ἀπὸ τὰς ἐκβολὰς πρὸς τὰς πηγὰς του.

Τὰ διάφορα χωριὰ τῆς ἐπαρχίας εἶναι ἐγκατεσπαρμένα ἐκατέρωθεν τῶν ὄχθων, ἄλλα σ' ὑπώρειες καὶ κλιτύες βουνῶν, ἄλλα σκαρφαλωμένα ψηλὰ στῆς κορφῆς ἀνάμεσα ἀπὸ ἐπιβλητικὰ τοπεῖα καὶ παρθένα δάση, ἄλλα κυλισμένα σὲ μικρὲς πεδιάδες καὶ χαράδρες μὲ ὀργιάζουσιν βλάστησιν καὶ ἄλλα στὰ κράσπεδα ὑποβλητικῶν τοπεῖων, πού περιβάλλονται ἀπὸ ἔλατα καὶ μεγαλοπρεπῶς ἀγρίαν φύσιν.

Καὶ ἀνάμεσα στὴ διασπορὰ αὐτῆ, πού μὲ τὴν πτύχωση τοῦ ἐδάφους ἀποτελεῖ ἓνα πρωτότυπο καλλιτεχνικὸ Μωσαϊκόν, προβάλλουν στῆς κορυφῆς τῶν βουνῶν, στῆς ράχες καὶ στῆς κλεισώρειες **ὁμορφα γραφικὰ ἐξωκκλήσια**, ἄλλα πάλλευκα καὶ ἀσβεστωμένα καὶ ἄλλα ἡμιερείπωμένα, ὅλα ὅμως σὰν σύμβολα καὶ προβολὴ ἑνὸς ὠραίου ἰδανικοῦ κόσμου, **ὅλα σὰν ἓνα ὑπέροχο χαμόγελο**, πού γεμίζει τὴν ψυχὴν τοῦ ξενητεμένου πού γυρίζει στὸ χωριὸ του μὲ χαρὰν καὶ ἀνακούφισιν.

Καὶ παράπλευρα μέσα σὲ ραχοῦλες καὶ σὲ στενωπούς ἀνάμεσα ἀπὸ καγκέλια καὶ κλεισοῦρες βρίσκονται χτισμένα **εἰκονίσματα**, σὰν σύμβολα συμφιλίωσης τοῦ Παγανιστικοῦ καὶ Χριστιανικοῦ κόσμου, **σὰν ἀπολιθωμένες θύμησες παληῶν ἱστορικῶν γεγονότων**

Ἡ λεκάνη τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Σαρανταπόρου περιλαμβάνει **τὴν μᾶλλον πολιτισμένην ζώνην τῆς Ἐπαρχίας**, μέσα σὲ ἐκδηλώσεις ἀρχοντιᾶς, λαϊκῆς τέχνης, πρωτοτύπου λαϊκῆς Ἀρχιτεκτονικῆς, Ἀγιογραφίας, Ζυλογλυπτικῆς καὶ λαϊκοῦ ἐν γένει πνευματικοῦ πολιτισμοῦ.

Στὴν περιοχὴ αὐτῆ ἡ φύσις καὶ τὸ τοπεῖον εἶναι πρόσφορα καὶ ἐπιδεικτικὰ γιὰ ἐπιδρομῆς, ἐνῶ ἀντιθέτως ἡ λεκάνη τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Σαρανταπόρου κατὰ μῆκος τοῦ Γράμμου καὶ τῆς Ἀρίνας (1704 μέτρα ὑψόμετρον) μέχρι τῆς Μπριάζας καὶ τῆς Κονίτσας παρουσιάζεται κατάλληλος γιὰ προστασίαν καὶ λιμέρι.

Καὶ ἔτσι ἡ **Μοίρα**, λὲς καὶ χώρισε τὸ ἔδαφος καὶ τὸ τοπεῖον τῆς Ἐπαρχίας σὲ δυὸ μεγάλες κατηγορίες καὶ ἐναπέθεσε ἀπὸ μὲν τὴν μίαν ὄχθην τοῦ Σαρανταπόρου τὴν εὐκολίαν γιὰ ἐπιδρομὴν, εἰσβολὴν καὶ δημιουργίαν περιπετειῶν, ἀπὸ δὲ τὴν ἄλλην—σὰν ἀντιστάθμισμα τρόπον τινὰ—διεμόρφωσε τὸ ἔδαφος πρόσφορον γιὰ λιμέρι, γιὰ ἡρωϊσμὸν καὶ γιὰ ἐλευθερία.

Νά! ἡ **πρῶτη ἀμιδρὰ φυσιογνωμία τοῦ ἐδάφους τῆς ἐπαρχίας**, στενώτατα συνυφασμένη καὶ μὲ τὸ νόημα τῶν ἱστορικῶν τῆς περιπετειῶν διὰ μέσου τῶν αἰώνων.

Ἄωος!

Τὸ θρυλικὸ καὶ ἱστορικὸ ἐκεῖνο ποτάμι πού ἀγκαλιάζει τὴν Ἐπαρχίαν ἀπὸ τὸ Νότιον μέρος.

Ἐὰν ὁ Σμόλιγκας εἶναι ὁ Γίγας τῆς ξηρᾶς, ὁ **Ἄωος** εἶναι ὁ **Αἴας** τῆς πεδιάδος καὶ τοῦ κάμπου.

Ἐὰν ὁ Σμόλιγκας εἶναι ὁ ἀκλόνητος καὶ ἀσάλευτος Γίγας, ὁ **Ἄωος** εἶναι ὁ βιαστικὸς καὶ διαρκῶς μεταμορφούμενος σὲ **ναὸν Δωρικοῦ ρυθμοῦ**, εἰς τὰ ἄδυτα τοῦ ὁποίου ἐτελετουργήθη ὅλη ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς Ἐπαρχίας.

IV

Πλαισιώνομε καὶ ἀνακεφαλαιώνομε σεβόμενος καὶ τὲς **στῆλες τοῦ ἐγκρίτου Περιδοικοῦ**.

Ἐὰν ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς Ἐπαρχίας εἶναι συνδεδεμένη μὲ τὴν φύσιν τοῦ ἐδάφους, ἡ **μετανάστευσις καὶ ὁ ξενητεμὸς τῶν τέκνων** τῆς εἶναι συνδεδεμένος καὶ αὐτὸς μὲ τὴν φύσιν καὶ τὸ ἄγονον τοῦ ἐδάφους.

Ὁ ξενητεμένος ὅμως ἐπιστρέφει ὑστερα ἀπὸ ἀρκετὰ χρόνια καὶ **προβάλλει στὸν κάμπο τῆς Κόνιτσας καβαλλάρης**.

Ἡ ἀναμένουσα σύζυγος, ἂν δὲ ξεπέρασε σὲ ὑπομονὴ τὴν Πηνελόπη τοῦ Ὀδυσσεύς, ξέχασε πάντως τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς φυσιογνωμίας τοῦ ἀνδρός τῆς.

Ἐκεῖνος ὅμως δὲν ἐλησμόνησε, καὶ ἡ ἀναγνώρισις ἐπακολουθεῖ πλέον ἢ συγκινητικῆ.

Ἄλλ' ἄς ἀφίσομε τὴν ἴδια τὴν λαϊκή δημοτικὴ Μοῦσα νὰ μᾶς μιλήσει :

Α

«Μιὰ κόρη μιὰ **Κοντσιώτισσα**
καὶ μιὰ **Κοντσιοτοπούλα**
πῶχ' ἀσημένιο ἀργαλειὸ
καὶ φιλντισένιο χτένι
Στραβοπατάει τὸν ἀργαλειὸ
καὶ τρίζουν τὰ καρῦλια.

Β

Πραγματευτῆς ἐδιάβαινε
στὸν **κάμπο καβαλλάρης**
Κοντοκρατάει τὸν μαῦρο τυ
τὴν κόρη κουβεντιάζει.
—Κόρη μ' γιὰ δὲν παντρεύεσαι
δὲν παίρνεις παλληκάρι;

Γ

—**Κάλλιο** νὰ σκάσ' ὁ μαῦρος σου
περὶ τὸ λόγο ποῦπες.
Ἐγὼ ἔχω ἄνδρα στὴν ξενητεία
ἐδῶ καὶ δέκα χρόνια
—**Κόρη μ' ἐγὼ εἶμ' ὁ ἄνδρα σου**
Ἐγὼ εἶμ' κι' ὁ καλός σου.
(Δημοτικὸν Ἐπαρχίας Κονίτσης)

Δ

Ἐτελειώσαμε...

Τὸ ἀνυψωτικὸν καὶ ἐξευγενιστικὸν
συναίσθημα ποῦ ἀφυπνίζεται ἐκάστοτε
στὴν ψυχὴ μας **μὲ τὴν θύμηση θρύ-
λων, ποῦ ὑπῆρξαν κάποτε πραγματι-
κότης**, εἶναι ἀρκετὸν νὰ μᾶς ἀποζημιώ-
σει ἀπὸ τὴν ὑλιστικότητα καὶ τὰς πι-
κρίας τῆς ζωῆς **καὶ νὰ μᾶς ἀπολυτρώ-
σει ἀπὸ τὴν καθημερινὴ τῆς πεζότητά.**

Καὶ ἡ προσπάθεια ποῦ κάμαμε γιὰ
νὰ γνωρίσομε σὲ γενικώτατες ἀδρὲς
γραμμὲς—χωρὶς νὰμποῦμε σὲ λεπτο-
μέρειες—σεβόμενοι τὲς στῆλες τοῦ Πε-
ριοδικοῦ. **Τί ἦτανε, θὰ ἐρωτήσῃ τις;**

Ἀπαντοῦμε :

Ἦτανε μιὰ ἀμυδρὰ εἰκὼν :

ἀπὸ τὸ χρῶμα

ἀπὸ τὸ φῶς καὶ

ἀπὸ τὴν ψυχὴν τῆς Ἐπαρχίας **Κο-
νίτσης**, τῆς θρυλικῆς καὶ ἱστορικῆς αὐ-
τῆς Ἐπαρχίας τῆς Ἡπείρου μας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΟΥΡΛΑΣ

Παιδαγωγός

ΠΑΛΙΕΣ ΑΞΕΧΑΣΤΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ὁ Νικόλας Ζήσης ἦταν μιὰ ἀπὸ τὶς
πιὸ ἐξέχουσες φυσιογνωμίες τῆς Κόνι-
τσας, στὰ μέσα τοῦ περασμένου αἰῶνα.
Μὲ δικές του προσωπικὲς προσπάθειες,
ταξίδια στὰ Γιάννενα καὶ ἀσταμάτη-
τη δραστηριότητα, κατώρθωσε ν'
ἀποσπάσῃ πρὸς ὄφελος τῆς Κόνιτσας
ἀπὸ τὴ Μητρόπολη Ἰωαννίνων τὰ
εἰσοδήματα τῶν Ἱερῶν Μονῶν Βελλᾶς
καὶ Μολυβδοσκεπάστης ποῦ προέρχον-
ταν ἀπὸ τὴ Ρουμανία. Κι' ἔτσι μὲ τὰ
 χρήματα αὐτὰ νὰ κάμῃ διάφορα κοι-
νωφελῆ ἔργα στὴν Κόνιτσα. Ἡ δου-
λειὰ αὐτῆ, βάσταξε πολλὰ χρόνια καὶ
φαίνεται ὅτι καὶ τὰ χρήματα ποῦ δια-
τέθηκαν γι' αὐτὴ δὲν ἦταν ἄνευ σημα-
σίας. Οἱ Κονιτσιῶτες ὅμως, γκρινιάριδες
καὶ καχύποπτοι ὅπως εἶναι, δὲν μπο-
ροῦσαν νὰ καταλάβουν, πῶς εἶναι δυ-
νατὸ ἓνας ἄνθρωπος ν' ἀσχολεῖται μὲ
τὰ κοινὰ, χωρὶς ἀπ' αὐτὴν τὴν ἱστο-
ρία νὰ ἔχῃ κάποιο κέρδος προσωπικό.
Γιαυτὸ καὶ διέδιδαν ἀπὸ δῶ κι' ἀπὸ
κεῖ, ὅτι δῆθεν ὁ Νικόλας Ζήσης, ἔφαγε
πολλὰ χρήματα ἀπὸ τὴ διαχείριση
αὐτῆ.

Ὁ Νικόλας Ζήσης ὅμως, ἀποφασι-
σμένος νὰ φέρῃ τὸ ἔργο του εἰς πέρας
χωρὶς χρονοτριβὲς καὶ μικρότητες, τ'
ἄκουγε ὅλα αὐτὰ, γέλαγε, καὶ δὲν ἔλε-
γε τίποτε.

Ὅταν ὅμως ἀποπεράτωσε τὸ Μη-
τροπολιτικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικο-
λάου, τὰ Σχολεῖα τῆς Πάνω Κόνιτσας
καὶ τὸ Μητροπολιτικὸ Μέγαρο τῆς
Κόνιτσας καὶ τὴν ἡμέρα ποῦ γιορτά-
ζονταν ἡ παράδοση αὐτῶν στοὺς Κο-
νιτσιῶτες, ἔβγαλε ἓνα λόγο πανηγυ-
ρικό. Εἶπε διάφορα πράγματα καὶ στὸ
τέλος δὲν ἄφισε τοὺς συκοφάντες του
χωρὶς νὰ τοὺς κατακεραυνώσῃ μὲ τὰ
παρακάτω :

«Βέβαια πολλοὶ ἀπὸ σᾶς μὲ κατη-
γοροῦν ὅτι ἀπ' ὅλα αὐτὰ ποῦ ἔκαμα,
ἔφαγα κι' ἐγὼ. Δὲν σᾶς τὸ κρύβω.
Πράγματι, ἔφτιαξα τὸ Μητροπολιτικὸ
Ναὸ κι' ἔφαγα. Ἐφτιαξα τὰ σχολεῖα
κι' ἔφαγα. Ἐφτιαξα τὸ Μητροπολιτικὸ

Ἱερὰ Μονὴ Στομίου

Σὲ προηγούμενο τεῦχος μᾶς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ εἰποῦμε ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Στομίου, πού εἶναι κτισμένη στὴ δεξιὰ ὄχθη τοῦ ποταμοῦ Ἄωου, ἐπάνω σὲ μιὰ θαυμάσια ἐξέδρα τοῦ βουνοῦ τῆς Γκαμήλας, μέσα στὴ ξακουστὴ χαράδρα τοῦ Στομίου.

Σήμερα, συνεχίζουμε τὸ θέμα μας αὐτό.

Ὅπως λέγαμε, τὸ Μοναστήρι χτίσθηκε στὰ 1774, 12 Ἰουλίου. Τοῦτο φαίνεται ἀπὸ τὴν ἐπιγραφή πού σώζεται ἀπάνω ἀπὸ τὴν παλιὰ καὶ ἀχρηστευμένη σήμερα εἴσοδό του. Στὴν ἴδια ἐπιγραφή ἀναφέρεται ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ ἡγουμένου, τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἦταν Κωνσταντῖνος, ὁ ὁποῖος μάλιστα μετέφερε ἄγνωστο γιὰ ποίους λόγους, τὸ μοναστήρι ἀπὸ τὴν ἀπέναντι τοποθεσία. Δηλαδή ἀπὸ τὸ Παλιομονάστηρο.

Ἐπίσης ὑπάρχουν καὶ οἱ λέξεις. «Ὅταν ἰκοδομήθι ἡ ἱεραγία θεοτόκος ἴταν ἐπίτροπος χωριὸ Καστανιανι». Ἄγνοοῦμε ἂν μὲ γεναῖες συνδρομὲς Καστανιανιτῶν χτίστηκε τὸ καινούργιο μοναστήρι. Μᾶλλον ὁ πρωτοστατήσας ἐπίτροπος ἢ ὁ ἴδιος ὁ ἡγούμενος θὰ ἦταν Καστανιανίτης. Καὶ πιθανὸν καὶ ὁ πρωτομάστορας πού τὸ ἔχτισε θὰ ἦταν ἀπ' αὐτὸ τὸ χωριό.

Καὶ τώρα ἔχει τὸ λόγο ἡ λαϊκὴ παράδοσι. Ὁ ὑπέργηρος Χρῆστο Πατέρας, ὁ Μίχο Ντουμάνης, ὁ Τσιαλιαμάνης, καὶ ἄλλοι παλαιοὶ γέροντες, μοῦ

Μέγαρο κι ἔφαγα. Ἀλλὰ ὅπως, ξέρετε ἀφίνω γιὰ σᾶς ἄφτιαχτους, τοὺς χαλῆδες τῆς Μητρόπολης, τοὺς ὁποῖους μπορεῖτε νὰ φτιάξετε γιὰ νὰ φᾶτε καὶ σεῖς».

Γιαν. Λυμ.

ἔλεγαν ὅτι, τὸ μοναστήρι μεταφέρθηκε ἐδῶ ὅπου εἶναι σήμερα, διότι ἔφευγε ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας μαζί μὲ ἓνα καντηλάκι ἀπὸ ἀπέναντι ἀπὸ τὸ παλιό μοναστήρι καὶ ἐρχόταν ἐδῶ, κι' ἔτσι ἀποφάσισαν καὶ τὸ μετέφεραν.

Στις 12 Ἰουλίου 1774 χτίστηκε, ὅπως προαναφέραμε, καὶ φαντάζομε μὲ πόση εὐλάβεια καὶ μεγαλοπρέπεια θὰ ἐγκαινιάσθηκε (ἴσως τὴν ἴδια χρονιά) στὶς 8 Σεπτεμβρίου, στὰ γενέθλια τῆς θεοτόκου πού τιμᾶται ἡ μνήμη του. Ὁ Δεσπότης Παῖσιος, οἱ ἄρχοντες, Μιχάλης Μπότσιος, Ἰωάννης Διαμάντη Μίνως, Ζαΐρας, Ζατσέτας, Μπεργαῖοι Λιαμπέης, Χαρισιάδης, Σκουμπουρδαῖοι, καὶ ἄλλοι πολλοὶ θὰ πρέπη ἀσφαλῶς νὰ παραβρέθηκαν.

Ἀλλὰ ἄς ξαναγυρίσωμε στὶς ἐνθουμήσεις τῶν καλογέρων.

Στις 23 Μαΐου τοῦ 1778 ἐπισκέφθηκαν τὸ μοναστήρι, ὁ Ἀρχιερεὺς Κονίτσης Παῖσιος, καὶ οἱ ἄρχοντες Μιχαὴλ Παναγιώτου Πότζιος, καὶ Ἰωάννης Διαμαντίου Μίνου. Ἦταν τότε ἡγούμενος ὁ ὁσιώτατος Παῖσιος υἱὸς τοῦ ποτὲ παπουτσῆ Γεωργίου Βόντα ἐκ Μπααρατζάνης· ὅπως γράφει ὁ ἴδιος ὁ Δεσπότης σὲ μιὰ ἐνθύμησί του στὸ ἐξώφυλλο ἐνὸς παλαιοῦ Πεντηκοσταρίου.

Στὰ 1785 Ἀπριλίου 12, γράφει δύο ἐνθυμήσεις ὁ ἱερομόναχος καὶ ἐφημέριος Κονίτσης Βησαρίων, ἀναφερόμενος στὸν πόλεμο πού ἔγινε μέσα στὴν Κόνιτσα μεταξὺ τῶν ὁπαδῶν τοῦ Ἀλῆ Πασιᾶ καὶ τοῦ Κούρτ Πασιᾶ.

Τὸν πόλεμο αὐτό, τὸν ἀναφέρει καὶ ὁ νεοαφιχθεὶς στὸ μοναστήρι Ἀνθιμος σὲ μιὰ ἐνθύμησί του στὶς 2 Ἰανουαρίου 1786, ὁ ὁποῖος ἀργότερα (22 Ἰουλίου)

έχειροτονήθη υπό του επισκόπου Παΐσιου.

Στα 1791 Ἀπριλίου 19, ἦρθε στό μοναστήρι ὁ Κύριλλος ὁ νεωφώτιστος, καί ἔγραψε ἐνθύμησι ὁ Ἀνθίμος Ἱερομόναχος, ὁ ὁποῖος πρέπει ἀσφαλῶς νά εἶναι ὁ ἴδιος ὁ χειροτονηθεῖς στίς 22 Ἰουλίου τοῦ 1786.

Ἀπό ἄλλη μιᾶ ἐνθύμησι, τοῦ ἰδίου ἀσφαλῶς Ἀνθίμου Ἱερομονάχου, γραμμένη στίς 12 Ἰανουαρίου 1793, πληροφοροῦμαστε ὅτι τὸ μοναστήρι ἄκμαζε ἐκείνη τὴν ἐποχὴ καί εἶχε πολλοὺς πατέρες καί ἀσκητάς. Ὁ δὲ ἡγούμενός του ὁ ὅσιος Μαρούδης «δὲν ἐβγῆκεν ἀπὸ τὴν ἁγία μονὴ πόποτε, συνομιλῶντας καί διδάχνοντας τοὺς πατέρας».

Μεταξὺ τῶν πατέρων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης συγκαταλέγεται καί ὁ Ἱερομόναχος Χρῦσανθος ὁ ὁποῖος ἄφησε κάπου στὰ παλιὰ βιβλία τὴν ὑπογραφή του καί τὴ χρονολογία 1791.

Τὴν ἴδια περίπου ἐποχὴ, ὑπῆρχε καί ὁ Ἀναστάσιος Δοβρενίτης (πιθανὸν ἐκ Δοβρᾶς) ὁ ὁποῖος ἔγραψε μιᾶ ἐνθύμησι ἀχρονολόγητη. Ἀχρονολόγητος ἀναφέρεται πάλι σὲ μιᾶ ἄλλη ἐπιγραφή καί ὁ ἡγούμενος Παγκράτιος. Περνοῦν πολλὰ χρόνια, καί τέλος στὰ 1827 τὸ μῆνα Μάρτιο, συναντοῦμε μιᾶ ἀσήμαντη ἐπιγραφή γραμμένη ἀπὸ τὸν μοναχὸ Παῖσιο. Κατόπι μιᾶ ἐνθύμησι γραμμένη ἀπὸ κάποιον καλόγηρο ποὺ δὲν διακρίνεται τὸ ὄνομά του σ' ἓνα παλιὸ μηνναῖο, μᾶς πληροφορεῖ ὅτι τὴν πρώτη Ἰουλίου 1841 ἀνεπαύθη ὁ Παπαθεοδόσιος, καί τὴν ἐπομένη ἡμέρα (Σάββατο) ἐνταφιάστηκε μὲ ἐπισημότητα ἀπὸ τὸν Ἀρχιερέα, ἱερεῖς, καί λαόν. Νὰ ἦταν ἄραγε ἐφημέριος Κονίτσης ἢ Ἱερομόναχος τῆς μονῆς;

Ἀπ' ἐδῶ καί μπρός, ἔχομε περισσότερες πλέον πληροφορίες γιὰ τὸ ὄμορφο καί γραφικὸ μοναστήρι μας.

Ἀπὸ μιᾶ λεπτομερῆ καί ἐκτεταμένη ἐνθύμησι τοῦ Ἱερομονάχου Χρυσάνθου Λαϊνᾶ, ἐφημερίου τῆς ἄνω Κονίτσης, γραμμένη κατὰ τὸ 1845 στὰ ἐξώφυλλα μιᾶς χειρόγραφης ἀκολουθίας τοῦ

Ἀγίου νεομάρτυρος Γεωργίου ποὺ σώζεται στό ὁμώνυμο ἐκκλησάκι του στὴν Κόνιτσα, μαθαίνομε ὅτι στὰ προηγούμενα χρόνια τὸ μοναστήρι ἦταν πλουσιώτατο, μὲ πολλὰ κτήματα καί κοπάδια βωδιῶν καί γιδοπροβάτων. «Ἀλλὰ ὅλα αὐτά, γράφει ἐπὶ λέξει ὁ πατὴρ Χρῦσανθος, σὺν τόσων ἄλλων ἱερῶν. κειμηλίων, μέρος μὲν ΕΣΦΕΤΕΡΙΣΘΗΣΑΝ παρὰ τῶν τότε ἡγουμενευόντων, μέρος δὲ ΑΡΠΑΧΘΗΣΑΝ παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἔχόντων ἐπιρροήν, ὥστε τώρα ἐσχάτως κατήντησεν εἰς παντελῆ ἐρήμωσιν».

Καί στὴν ἴδια ἐνθύμησι, καί σὲ μιᾶ ἄλλη ποὺ βρισκόταν σ' ἓνα παλαιὸ Εὐαγγέλιο, ὁ ἴδιος ὁ Χρῦσανθος ἀφηγεῖται ὅτι, οἱ Πρόκριτοι Κονίτσης, ἐκάλεσαν τὸν ὀσιώτατον Ἱερομόναχον Γρηγόριον Πεκλαρίτην, ὁ ὁποῖος ἦρθε ἀπὸ τὸ μοναστήρι τῆς Στράτσιανης, μαζί μὲ μιᾶ καλογριά, καί ἐγκαταστάθηκε ἐδῶ (στὴ μονὴ Στομίου) στίς 10 Δεκεμβρίου τοῦ 1843.

Ἐπὶ ἄρκετὰ χρόνια ὁ Γρηγόριος ἐργάστηκε μὲ ζῆλο. Συγκέντρωσε καί ὀλίγους καλογήρους, καί τὸ μοναστήρι ἀπόχτησε σχεδὸν τὴν παλαιὰ του εὐκλεία. Δυστυχῶς ὅμως, οἱ πρόκριτοι τῆς Κονίτσης ἀφαίρεσαν (ὅπως εἶχαν κάνει καί ἄλλοτε στό παρελθόν) ἀπὸ τὸν ἡγούμενο τὰ εἰσοδήματα τῶν χωραφιῶν τοῦ κάμπου, καί τὰ διέθεσαν γιὰ πληρωμὴ τῶν μισθῶν τῶν δασκάλων. Δυσχερῆστες ὁ Γρηγόριος τότε, ἔφυγε μαζί μὲ τὸν ὑποταχτικὸ του Γεράσιμο στίς 14 Σεπτεμβρίου τοῦ 1851, καί πῆγε στό μοναστήρι τοῦ Ρογκοβοῦ στό Τσεπέλοβο.

Οἱ συντάκτες μιᾶς ἐνθυμήσεως, Γεώργιος. . . ., καί Ἀναγνώστης Χρήστου Μπούζμπουλα, κακίζουν τὸν φυγάδα ἡγούμενο διότι τὸ ἐγκατέλειψε ἔτοιμο καί διορθωμένο, καί λένε ὅτι «ἀναχωρῶντας τοῦ Γρηγορίου, ἐστάθη ὁ Καλλίνικος καί Γεράσιμος μαζί μὲ τοὺς χουλιαραίους». Νὰ ἦταν ἄραγε ὁ μετέπειτα ἡγούμενος 1894-1900 κ. λ. Καλλίνικος, καί ὁ κουτσὸς Γεράσιμος αὐτοὶ τοὺς ὁποίους ἀναφέρει ἢ παρα-

ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΠΑΖΑΡΙΟΥ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

(Ένας βραδυνός περίπατος)

Πανηγυρική ὄψι ἐπῆρε τὶς ἡμέρες αὐτὲς ἡ Κόνιτσα μὲ τὸ παζάρι, «τὸ Παζαρόπουλο», ὅπως τὼλεγαν παλαιότερα, πού ἄρχισε αὐτὴ τὴν ἐβδομάδα. Πρόχειρες παράγκες καὶ παραπήγματα στήθηκαν στὸ συνηθισμένο μέρος καὶ στὴν πλατεία, ὅπου ἔμποροι ἀπὸ τὰ Γιάννινα καὶ ἀπὸ ἄλλα μέρη ἐξέθεσαν τὸ ἐμπόρευμά των.

Κυριακὴ βράδυ! Γεμάτη ἡ ἀγορά, ἡ πλατεία κι ὅλο τὸ παζάρι ἀπὸ κόσμο. Μῆλο νὰ ρίξης δὲν πέφτει. Ἀξίζει νὰ μποῦμε μὲς στὸν κόσμο, νὰ κάνουμε μιὰ βόλτα γιὰ νὰ δοῦμε τὸ παζάρι

πάνω ἐνθύμησι;

Στὸν ἴδιο αὐτὸν τὸν φυγάδα ἡγούμενο Γρηγόριο συνέβη καὶ ἓνα θαῦμα, ἀλλὰ θὰ τὸ διηγηθοῦμε ὅταν ἐρθῆ ἡ σειρά του μαζί μὲ τὰ ἄλλα θαύματα πού συνέβησαν στὸ ἱερό αὐτὸ μοναστήρι.

Στὶς 10 Ἰουλίου 1855 ἦρθε καινούργιος ἡγούμενος ὁ Ἰωαννίκιος Γκριζμπανίτης, ὁ ὁποῖος ἐγκαταστάθηκε μὲ μεγάλη ἐπισημότητα ἀπὸ τοὺς ἄρχοντες τῆς Κόνιτσας, Νικόλα Ζήση Τάτσην, Νικόλαον Τατσιόπουλον, Ζώην Πατέραν κ.λ. καὶ τοῦ παραδόθηκαν καὶ τὰ κτήματα τοῦ κάμπου πού τὰ εἶχαν ἀφαιρέσει ἀπὸ τὸν προκάτοχόν του Γρηγόριο.

Δυστυχῶς ὅμως, ὅπως φαίνεται, οἱ πρόκριτοι τὸν κακομεταχειρισθήκανε καὶ τὸν Ἰωαννίκιο, κι' ἔτσι ἔφυγε κι' αὐτὸς καὶ ἄλλοι κανὰ δυὸ διαδόχοι του «διὰ νυκτός», ὅπως μᾶς πληροφορεῖ σὲ μιὰ ἐνθύμησί του τοῦ 1879 Ὁκτωβρίου 28 ὁ τότε ἀναχωρῶν ἡγούμενος Γεράσιμος.

(Συνεχίζεται)

Ἄν. Εὐθυμίου

ἀπὸ κοντὰ μὲ ὀρθάνοιχτα τὰ μάτια.

Γεμάτο κόσμο τὸ νέο καφενεῖο τοῦ Κιάκου. Καρέκλα δὲν βρίσκεις νὰ καθίσσης. Τὸ ἠλεκτρόφωνο, τοποθετημένο σὲ μιὰ γωνιά, μιὰ πλάκα παίρνει καὶ μιὰ ἀφήνει, καὶ ἡ μπύρα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Ἄς ξεκινήσουμε ἀπὸ ἐδῶ, μιὰ πού δὲν βρήκαμε καρέκλα. Μπροστὰ μας ἀπλώνεται ἀπὸ τὴν πύλη τοῦ Ὁρφανοτροφείου μέχρι τὸ Φαρμακεῖο ὁ δρόμος τοῦ παζαριοῦ, γεμάτος παράγκες ἀπὸ τ' ὄνα μέρος καὶ τὸ ἄλλο. Ἀπλετο τὸ φῶς, λάμπει ὅλος ὁ δρόμος καὶ φαντασμαγορικὸ θέαμα ξετυλίγεται στὰ μάτια μας καθὼς τὰ ποικιλόχρωμα ἐκθέματα (φοῦστες, μπλοῦζες κλπ.) πού κρέμονται ἀπὸ τὶς τέντες καὶ τὰ κλωνάρια τῶν πλατανιῶν, αἰωροῦνται εἰς τὴν ἐλαφρὰν πνοή τοῦ βραδινοῦ ἀνέμου. Προχωροῦμε. Ἐδῶ, στὴν εἴσοδο τοῦ ΠΙΚΠΑ, παράγκα μὲ ἔτοιμα ἐνδύματα ἀνδρικὰ καὶ γυναικεῖα Βελγικῆς προελεύσεως· ἐκεῖ μπακίρια, κατσαρόλες, ταψιά, γκιούμια, παρὰ πέρα παπούτσια, παντόφλες, πιὸ πάνω εἶδη νεωτερισμῶν, σακάκια σπὸρ, στρατιωτικὰ εἶδη, χιτώνια, μπουφὰν γιὰ κυνηγούς καὶ ὀρειβάτες.

«Περᾶστε Κύριε... περᾶστε καὶ μὴ παίρνετε» ἀκούεται μιὰ φωνή. «Ρίξτε μιὰ ματιὰ καὶ σὲ μᾶς, μιὰ ματιὰ ζητᾶμε. Αὐτὸ δὲν στοιχίζει τίποτε» ἀκούεται ἄλλη φωνή.

Κίνησις, κακό, πανδαιμόνιο. Παντοῦ φωνές, φωνάρες πνίγονται μεταξύ των, ἐνῶ τὰ μαγνητόφωνα μὲ τὰ τραγούδια καὶ τὶς διαφημίσεις των ξεκουφαίνουν τὸν κόσμο.

Ἀνασάναμε κάπως σὰν βγήκαμε στὸ ὕψος τῆς Λέσχης, ἀλλὰ κι' ἐδῶ τὰ ἴδια μᾶς περιμένουν. Φωνές, μαγνητό-

φωνα, μεγάφωνα, σωστό πανδαιμόνιο. Ἄριστερά μας μιὰ παράγκα μὲ ἐπιγραφή «Γκιούλ - Μπαξές» μὲ πρόχειρα γλυκὰ καὶ δυὸ σκαφίδια μὲ Πολίτικο χαλβᾶ. Τρέχουν τὰ σάλια ἐνὸς πιτσιρικού καθὼς βλέπει τὸ γέρο μὲ τὴν ἄσπρη ποδιά καὶ τὸν ἄσπρο σκουῖφο στὸ κεφάλι νὰ χτυπάη δυνατὰ μὲ τὸ σκεπάρι γιὰ νὰ κόψῃ ἓνα κομμάτι.

Πάρα πάνω ἄλλα πιτσιρικάκια στρυμώχνονται ἀπάνω στὰ παιχνίδια μιᾶς μεσόκοπης γυναίκας. Δεξιὰ ἓνα παιδάκι χαζεύει μπροστὰ σ' ἓνα αὐτόματο μηχανήμα παρασκευῆς παγωτοῦ - χωνάκι.

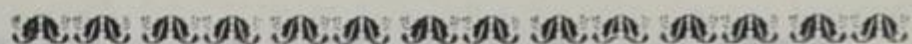
Στρίβομε ἄριστερά γιὰ νὰ μποῦμε στὴν πλατεῖα. Θεέ μου τί κόσμος ἐδῶ!! Δὲν μποροῦμε νὰ σπάσωμε! Γιατὶ τόσοσ κόσμος σ' αὐτὴ τὴν παράγκα; ρωτάει κάποιος. Ἄς πλησιάσωμε. Εἶναι μιὰ παράγκα καλογρηῶν ποὺ ἔχουν ὑφαντὰ Μακεδονικῆς Λαϊκῆς τέχνης τῆς Μονῆς Κοζάνης.

Ἄπὸ πόσα μακριὰ ἦρθαν!... Καὶ τί δὲν ἔφεραν: Ὠραῖα ταγιέρ μάλλινα, φοῦστες, φορέματα, κουβέρτες, κασκόλ, ὑφάσματα τοῦ μέτρου σὲ πλούσιους καὶ ποικίλους χρωματισμούς. Ὅλα καλοφτιαγμένα, καλοδουλεμένα ὅπως εἶναι, τραβοῦν τὴν προσοχὴ καὶ τὰ βλέμματα ὄλων, καὶ φυσικὰ πιὸ πολὺ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν κοριτσιῶν ποὺ δὲν χορταίνουν νὰ τὰ βλέπουν καὶ νὰ τὰ θαυμάζουν!

Μὰ τὴν ἀλήθεια ἀπ' ὅ,τι βλέπω καὶ ἀκούω θὰ κάμουν χρυσὲς δουλειές.

Ξεφεύγομε καὶ προχωροῦμε. Ἄριστερά καὶ δεξιὰ ἄλλες παράγκες μὲ ὠραῖες βελέντζες τῆς Σαμαρίνας, κιλίμια, χσλιά, σινδόνια, τορβάδες, χρωματιστοὺς, μπάντες, κουβέρτες κλπ. κλπ. Στὸ βάθος τῆς πλατείας κάποιος ἀγοράζει μερικὲς μυτζήθρες, τὰ γνωστὰ μανούρια τοῦ Δεντσίκου, καὶ λίγο δεξιὰ μιὰ παρέα ἀπὸ νεαροὺς μὲ φωνὲς καὶ ξεφωνητὰ εἰς μάτην προσπαθεῖ νὰ περάσῃ μικροὺς ξύλινους κρίκους σὲ μπουκάλια ἀπὸ μαυροδάφνη κι' ἀπὸ ἄλλα ποτά!

Κάνομε μεταβολὴ καὶ στεκόμαστε

Ε Π Ι Σ Τ Ο Λ Α Ι

«Ἡ ἔφημερίδα τῆς ξενιτιᾶς»

Ἄγαπητέ Τ.

Μιὰ ἐπείγουσα πρόσκλησί σου, μ' ἔφερε, χωρὶς νὰ ξεύρω κι' ἐγὼ διατί, τόσο γρήγορα κοντά σου.

Μόλις ὅμως ἀντίκρυσά τὸ πρῶτο τεῦχος τοῦ μικροῦ μας Περιοδικοῦ «Ἡ Κόνιτσα», ἔνοιωσα ὅτι ἡ φωνὴ τῆς Πατρίδος μας, μὲ καλοῦσε διὰ νὰ μοῦ θυμίση, πῶς κάποτε θὰ πρέπει νὰ ξα-

μιὰ στιγμὴ! Καὶ τί νὰ πρωτακούσης! Ἐπάνω στὸ Καφενεῖο τοῦ Βαγενᾶ κάποιο τραγούδι ἀκούεται κι' ἓνα κλαρίνο παθητικὸς στέλνει τοὺς ἤχους του. Πίσω μας τὸ ἠλεκτρόφωνον, μαγνητόφωνα, μικρόφωνα, μεγάφωνα, ὅλα ὠρύονται κυριολεκτικὰ. Φωνές, κινήσεις, στρυμωξίδι, πανζουρλισμός, συναυλία παντὸς εἶδους μουσικῶν ὀργάνων. Προχωροῦμε κι' ὅλο προχωροῦμε. Βγαίνομε ἀπὸ τὴν πλατεῖα. Κόσμος κ' ἐδῶ πολὺς. Γεμᾶτα τὰ ζαχαροπλαστεῖα. Κουρασθήκαμε.

Ἄλλὰ κάτι ἐδῶ μᾶς γαργαλάει καὶ ἐρεθίζει τίς μύτες μας. Εἶναι ἡ μυρουδιά καὶ ἡ κνίσσα ἀπὸ τὰ διάφορα... τερψιλαρύγγια (μεζέδες, σουβλάκια, γκουγκουρέτσι, σπληνάντερο) ποὺ ψήνονται πιὸ πέρα, ἔξω ἀπὸ τὸ Μπάρ τοῦ Σιώρου. Προχωροῦμε πρὸς ἐκεῖ. Στὸ βάθος τοῦ δρόμου τῶν μαγαζιῶν κάποιο κλαρίνο ἀκούεται. Εἶναι ὁ Μιχὸς ἀπὸ τὴ Βούρμπιανη ποὺ παίζει μὲ τὴν παρέα του στὸ καφενεῖο τοῦ Παπαδήμα. Σταματᾶμε λίγο γιὰ ν' ἀκούσωμε τὸ κλαρίνο, ποὺ ὁ ἀντίλαλος αὐτὴ τὴ στιγμὴ μᾶς φέρνει στ' αὐτιά μας κάτι σὰν παράπονο καὶ σὰν μοιρολόϊ. Εἶναι ἓνα «νομπέτ» ποὺ τὸ παίζει ὁ Μιχάλης, γκαμπὰ - γκαμπὰ, ἔτσ', ἄς ποῦμε, σὲ χαβᾶ Ἀρβανιτοβλάχικο...

Κι' ὁ χορὸς καλὰ κρατεῖ!...

Νικ. Χ. Ρεμπέλης

Θυμωμένα

Ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῶν Ἐθνῶν. Σταθμὸς ἱστορικὸς στὴν ἔνδοξη ἱστορία τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ 28ῃ Ὀκτωβρίου 1940.

Ἐνας μικρὸς εἰς ἔκτασιν λαὸς, ποὺ ἔχει πλήρη συναίσθησιν τῆς ιδέας τῆς ἐλευθερίας, ὀρθώθηκε στὸν Γίγαντα. Πολέμησε ὁ Δαυΐδ τὸν Γολιάθ. Καὶ νίκησε ὁ Μικρὸς. Νίκησε ἡ Ἰδέα. «Μολὼν λαβέ» καὶ ΟΧΙ τὰ συνθήματά μας. Σύσσωμος ὁ λαὸς τῆς ἡρωϊκῆς μας χώρας, μὲ τὸ στόμα τοῦ τότε Ἀρχηγοῦ του, βροντοφώνησε τὸ «Ὅχι» στὸν Μεγάλον, ποὺ θέλησε νὰ πνίξῃ τὴν ἐλευθερία του, νὰ θίξῃ τὰ Ἰδανικά του.

Ἐστέναξε ὁ λαὸς. Ποτίσθηκε μὲ ἄφθονο αἷμα τὸ ἁγιασμένο χῶμα τῆς Πατρίδος μας γιὰ νὰ θεριέψουν καὶ πάλιν τὰ Ἰδανικά του. Ἡ ἀκριτικὴ μας Ἐπαρχία πρώτη αὐτὴ ἔζησε τὸ μεγάλο δράμα τοῦ πολέμου. Ἐζησε σὲ ἔντασι καὶ ὄλο τὸ δράμα ποὺ ἀκολούθησε τὸν πόλεμον αὐτό. Ἐπαθε καταστροφές, ποτίσθηκε μὲ αἷμα, εἶδε τὰ τέκνα τῆς νὰ διασκορπίζονται. Μὰ μένει ἀδούλωτη καὶ ἀναπνέει τὸν Ἑλληνικὸν ἀέρα, τὸν ἀέρα τῆς ἐλευθερίας.

Ἡ σκέψη μας ἄς στραφῇ, σὰν μνημόσυνο, σήμερον σ' ὄλους ἐκείνους

ναγυρίσω, ὅπωςδὴποτε, σ' Ἐκείνη....

Σὰν βρέθηκα στὸ γραφεῖο μου, μὲ λαχτάρων ἀνοιξά τὰ δύο πρῶτα τεύχη καὶ ἄθελά μου σταμάτησα στὰ δύο σου ἄρθρα «Ἐφημερίδα τῆς Ζηνητείας» καὶ «Ὁ ζωντανὸς χωρισμός».

Καὶ εἶναι ἀλήθεια, ὅτι μὲ τὸ διάβασμά τους, δοκίμασα συναίσθημα βαθύ ποὺ μὲ κλόνησε κατάκαρδα, διότι ὅσα σ' αὐτὰ γράφεις τὰ ἔζησα κι' ἐγώ.

Ἀφοῦ διεξῆλθα καὶ τὰ δύο τεύχη—μὲ στοργὴν τὰ φύλαξα καὶ ἔπειτα κατέβηκα, μὲ βαρεῖα καρδιά, στὴ Λεωφόρον Πανεπιστημίου πρὸς τὴν Ὀμόνοιαν.

Δὲν ἔκομα ὅμως μερικὰ βήματα, πρὸς τὰ κάτω, ὅταν ξαφνικὰ, μὲ σταμάτησε κάποιος πατριώτης μας, ἡλικιωμένος καὶ αὐτὸς καὶ μὲ ρώτησε.

Ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι Βασίλη; γιὰ τί κλαῖς; Ἐγὼ σὰν ὑπνοβάτης τοῦ ἀπῆντησα.

Ἀπὸ τὸ Σταθμὸν Λαρίσης..... ξεκίνησα τοὺς γονεῖς μου γιὰ τὸ ἔξωτερικό.....

Τοῦ ἔξωτερίκευα, χωρὶς νὰ θέλω, αὐτὸ ποὺ ἀναπολοῦσα—αὐτὸ ποὺ πραγματικὰ ἔγινε τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1939.

Πῶς ὅμως ἡ παραίσθησις αὐτή;

Μ' ἀγκάλιασε σφιχτὰ καὶ ἔνοιωσα πῶς καὶ τὸ δικό του μάγουλο εἶχε γεμίσει δάκρυα.....

Οἱ περαστικοὶ διαβάτες, νομίζοντας πῶς συνηντήθησαν δύο φίλοι, ἀσπρομάλληδες πλέον, ὕστερα ἀπὸ πολυχρόνιον χωρισμόν, ἀποτίοντες πρὸς αὐτοὺς σεβασμόν, ἤρχισαν νὰ χειροκροτοῦν.....

Αὐτὰ γράφονται διὰ τοὺς νέους πατριῶτες μας, πῶς δὲν πρέπει νὰ φεύγουν ἀπὸ τὴν Πατρίδα μας ποὺ εἶναι τώρα Ἐλευθέρη.

Ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Εὐρώπη εἶναι στὴ Πατρίδα μας. Ἡ ἐργασία μὲ ἀγάπην ἢμπορεῖ νὰ φέρῃ τὴν εὐτυχίαν εἰς ὄλους μας. Διατὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ἑλβετίας, τοῦ Τυρόλου καὶ τόσων ἄλλων χωρῶν, ποῦ αἱ Πατρίδες των ἔχουν τὴν ἰδίαν τοῦ ἐδάφους διάπλασιν τῆς ἰδικῆς μας Πατρίδος, δὲν ἐκπατρίζονται;

Ἀγαπητέ μου δὲν ἢμπορεῖς νὰ φαντασθῆς, ὅποιαν, ὁ Σύνδεσμος Κονιτσιωτῶν καὶ Σύ, ὑπηρεσίαν προσφέρετε, μὲ τὸ περιοδικὸ αὐτό, στὴ Πατρίδα μας καὶ στοὺς νέους πατριώτας μας.

Εὐχομαι ὀλοψύχως ὅπως εὐδωθῇ τὸ ἔργον Σας.

Μὲ ἀδελφικὴν ἀγάπην

Β. Βερ. Βίλης

Ἐπίτ. Διευθυντῆς Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους.

ποῦ ἀγωνίσθησαν, ταλαιπωρήθησαν καὶ ἔδωσαν τὴ ζωὴ τους.

* * *
"Ὅπως ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἐτονίσσαμε τὸ περιοδικό μας στηρίζεται στὴν ἀγάπη τῶν συνεπαρχιωτῶν μας. Κερδοσκοπικὴ ἐπιχειρήσις δὲν εἶναι ἀφοῦ μάλιστα δὲν ἐκδίδεται ἀπὸ ἄτομα, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Σύνδεσμον Κονιτσιωτῶν. Αὐτὴ ἡ ἀγάπη θὰ τὸ στηρίξη καὶ θὰ τὸ κάμῃ πλουσιώτερο. Δείγματα αὐτῆς τῆς ἀγάπης ἔχουμε συγκινητικὰ γράμματα τὰ ὁποῖα λάβαμε. Ἄλλὰ πέραν αὐτῶν ἔχουμε καὶ μεγαλείτερα δείγματα ἀγάπης. Τὰ χρηματικὰ βοηθήματα.

* * *
Μὲ τὸν ἀριθμὸ τῶν συνδρομητῶν πού πρέπει νὰ ἔχωμε καὶ τὴν συνήθη συνδρομὴν εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ἀντεπεξέλθωμε εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ δεκαεξασελίδου περιοδικοῦ. Αὐτὸ γιὰ μᾶς δὲν εἶναι ἀπολύτως ἱκανοποιητικόν. Ὁραματιζόμεθα κάτι παραπάνω.

Τὸ θέλουμε διπλάσιο εἰς σελίδας. Κι' αὐτὸ ἀσφαλῶς τὸ θέλετε ὅλοι σας. Ἄς γίνῃ μιὰ ἐκστρατεία ἀπὸ ὅλους μας γιὰ νὰ ἐγγραφοῦν καὶ ἄλλοι συνδρομηταὶ καὶ ἄς βοηθήσουν χρηματικῶς ὅσοι ἔχουν τὴν εὐχέρειαν πρὸς τοῦτο.

* * *
Ἐπειδὴ ἔφθασαν μέχρις ἡμῶν παράπονα συνδρομητῶν μας, οἱ ὁποῖοι ἠγνοήθησαν εἰς τὴν κοινωνικὴν κίνησιν, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ γνωρίσωμεν ὅτι σ' αὐτὸ δὲν φταίει ἡ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ. Δὲν εἶναι δυνατὸν ὅλα τὰ κοινωνικῆς σημασίας γεγονότα συνδρομητῶν μας νὰ εἶναι γνωστὰ εἰς ἡμᾶς. Καταβάλλεται πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια πρὸς τοῦτο, ἀλλὰ πρέπει οἱ ἴδιοι οἱ συνδρομηταὶ νὰ μᾶς βοηθήσουν ἀποστέλλοντες σχετικὰ πληροφορίας εἰς τὰ γραφεῖα μας.

* * *
Πρέπει ὅμως ὅλοι μας νὰ ἀναγνωρίσωμεν τὴν συμβολὴν ἐν προκειμένῳ τοῦ ἐν Κονίτσει ἀνταποκριτοῦ μας κ. Ἀναστασίου Εὐθυμίου. Τὸ περιοδικό μας βρῆκε τὸν κατάλληλον ἄνθρωπον. Ὁ κ. Εὐθυμίου ὄχι μόνον καταβάλλει κάθε προσπάθειαν διὰ νὰ ἐμφανίζῃ ὅλα τὰ γεγονότα τῆς ἐπαρχίας μας, ἀλλὰ καὶ ὅσο τοῦ εἶναι

δυνατὸν καὶ τὴν κοινωνικὴν κίνησιν. Πέραν τούτου ὁ κ. Εὐθυμίου εἶναι καὶ πνευματικὸς ἄνθρωπος, ἀπὸ ἐτῶν πολλῶν ἀσχολούμενος μὲ ἱστορικὰς καὶ λαογραφικὰς μελέτας, τὰς ὁποίας, σὺν τῷ χρόνῳ, θὰ φέρωμεν εἰς τὴν δημοσιότητα.

* * *
Εἶναι ὄντως λυπηρὸν ὅτι τινὲς τῶν Προέδρων τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἐπαρχίας μας δὲν ἔδειξαν τὸ ἐνδιαφέρον πού ἔπρεπε νὰ δείξουν γιὰ τὸ περιοδικόν μας. Δὲν ἠθέλησαν οὔτε καν νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταί.

Πιστεύομεν ὅτι αὐτὴ ἡ ἀδιαφορία εἶναι καθ' ἡμᾶς ἀκατανόητος.

Βγάζομε ἓνα περιοδικὸ γενικωτέρας σημασίας καὶ ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν ἐπαρχίαν μας, χωρὶς τοῦτο, ὅπως γράφουμε καὶ παραπάνω, νὰ ἀποτελῇ κερδοσκοπικὴν ἐπιχείρησιν. Πῶς εἶναι νοητὸν νὰ μὴ βοηθηθῇ αὐτὸ τὸ περιοδικὸ ἀπὸ ἐκείνους πού κατ' ἐξοχὴν πρέπει νὰ τὸ βοηθήσουν;

* * *
Ἡμεῖς, παρὰ ταῦτα, θὰ τὸ στέλνομε σ' ὅλα τὰ Κοινοτικὰ Συμβούλια. Αὐτὰ παρακαλοῦνται νὰ τὸ θέτουν στὸ καφενεῖο τοῦ χωριοῦ των στὴ διάθεσιν ὅλων τῶν κατοίκων, ὥστε νὰ τὸ διαβάζουν ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότεροι.

Ἄλλὰ καὶ οἱ Διδάσκαλοι τῶν χωριῶν μας μποροῦν ἀποτελεσματικὰ νὰ βοηθήσουν. Ἀφοῦ συγκεντρώσωμε τὰ ὀνόματα των θὰ τὸ στέλνομε καὶ σ' αὐτούς.

Εἶναι πράγματι λυπηρὸν ὅταν ὁ κ. Χαρίλαος Γκοῦτος γράφει γιὰ τὸ ἀρχοντοχωρὶ τῆς ἐπαρχίας τῆ Μόλιστα, νὰ μὴ πηγαίνῃ οὔτε ἓνα περιοδικὸ στὴ Μόλιστα. Ἔτσι καταντιῶμε νὰ εἴμεθα περισσότερο Κονιτσιῶτες ἡμεῖς πού ζοῦμε μακριὰ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία μας ἀπὸ ἐκείνους πού ζοῦνε μέσα σ' αὐτὴν καὶ πού κανονικὰ πρέπει νὰ ἔχουν μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον.

* * *
Ἐπειδὴ εἰς πολλοὺς τῶν συνδρομητῶν μας δὲν ἀπεστάλησαν ὅλα ἔξ ἀρχῆς τὰ τεύχη, παρακαλοῦνται νὰ μᾶς γνωρίσουν ποῖα τεύχη δὲν ἔλαβαν διὰ νὰ τὰ ἀποστείλωμεν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Αί περιοχαί Παρακαλάμου και Κονίτσης ἐξελίσσονται μὲ ρυθμὸν ἱκανοποιητικὸν εἰς σημαντικὰ κέντρα ἀναπαραγωγῆς βελτιωμένων ζώων καὶ εἰδικώτερον καθαροαίμων ἀγελάδων φυλῆς «Σβίτς».

Συγκεκριμένως κατὰ τὸν μῆνα Αὐγουστον ἠγοράσθησαν ἐπὶ τόπου ὑπὸ κτηνοτρόφων Εὐβοίας καὶ μὲ τὴν συμπράστασιν τῶν ἀρμοδίων Ὑπηρεσιῶν, 40 καθαρῶν μοσχίδες δι' ἀναπαραγωγὴν εἰς τὴν τιμὴν τῶν 21 δραχμῶν κατὰ χιλιόγραμμον ζῶντος βάρους.

Εἰς τὴν Ἀναγνωστοπούλειον Γεωργικὴν Σχολὴν Κονίτσης ἐλειτούργησεν ἀπὸ 18-28)8)62 σχολεῖον βραχείας ἐκπαιδεύσεως ἀγροτονεανίδων ἐπὶ θεμάτων γαλακτοκομίας. Ἐφοίτησαν 16 ἀγροτονεάνιδες ἐκ τῆς Ζώνης, καταρτισθεῖσαι τόσον θεωρητικῶς ὅσον καὶ διὰ πρακτικῆς ἀσκήσεως εἰς τὰ κυριώτερα κεφάλαια τῆς γαλακτοκομίας καὶ οἰκιακῆς τυροκομίας.

Ὑπὸ τοῦ Τεχνικοῦ Γραφείου τῆς Υ.Π.Α.Η. ἐγένετο ἡ τοπογραφικὴ ἀποτύπωσις τῆς ζώνης ἀπὸ Παναγία Στομότισσα Κονίτσης μέχρι Δρακολίμνης ἢ τοῦ τῶν θέσεων αἱ ὁποῖαι ὑπεδείχθησαν ἀντιστοίχως διὰ τὴν ἀφειτηρίαν καὶ κατάληξιν τοῦ ὑπὸ μελέτην τελεφερικ εἰς τὰ πλαίσια τῆς προβλεπομένης δημιουργίας κέντρου χειμερινῶν σπόρ εἰς τὸν ὄρειον ὄγκον τῆς Τίμφης.

Ἐπίσης συνετάγη ἀναγνωριστικὴ ἐκθεσις διὰ τὴν κατασκευὴν ἑδῶ προσπελάσεως ἀπὸ γέφυραν Ἀώου μέχρι Παναγίαν Στομότισσαν.

Ὑπὸ τοῦ ἰδίου Γραφείου ἐξεπονήθη μελέτη διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Ὁρφανοτροφείου Ἀρρέτων Κονίτσης.

Ἐξετελέσθησαν ἔργα στερεώσεως τῶν προανῶν καὶ συγκρατήσεως φερτῶν ὑλικῶν εἰς τοὺς χειμάρους τῶν Κοινοτήτων Ἀγίας Παρασκευῆς, Πουρνιαῆς, Καστανέας καὶ Μολίστης.

Ἐπίσης ἐγένετο διάνοιξις τμήματος τῆς δασικῆς ὁδοῦ Ἀετομηλίτσης μήκους 2,5 χιλιομέτρων καὶ ἐξεπονήθη ὀριστικὴ μελέτη ἐπεκτάσεως ἐπὶ 2 χιλιομέτρων.

Ἡ ἐὰ δὲ τὴν
πατρίδα

(Κόνιτσα
25-9-62.

—Ἐτέθη
εἰς λειτουρ
γίαν τὸ
νέον ἐρ-

γοστάσιον ἠλεκτροπαραγωγῆς Κονίτσης, ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ ἠλεκτροδοτηθοῦν αἱ περιοχαί Κονίτσης καὶ Πωγωνίου.

—Ὁ Μορφωτικὸς Σύλλογος ἀγροτοπαίδων Κονίτσης ἐβραβεύθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐπίδοσιν τῶν μελῶν του εἰς τὴν γεωργίαν. Βραβεῖον ἔτυχεν ἐπίσης καὶ ἡ ἐκ Κονίτσης ἀγροτονεάνις Δις Χατζηρούμπη.

—Τοπογραφικὸν συνεργεῖον τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας συνεχίζει τὰς ἐργασίας του πρὸς ἀποτύπωσιν τοῦ ἐδάφους εἰς τὸν κάμπιον τῆς κοινότητος Κλειδωνιάς προκειμένου νὰ ἐνεργηθῆ ἀναδασμὸς ἐπὶ ἐκτάσεως 3.800 στρεμμάτων.

—Ἀρχισαν τὰ πρῶτα κρύα εἰς τὴν Ἐπαρχίαν μας. Χθὲς ἐχιόνισε εἰς τὸν γράμμον (2500μ) καὶ σήμερα ἐλευκάνθησαν ἐλαφρῶς οἱ κορυφές τῆς Γκαμήλας, Λαζάρου, καὶ Νεμέρτσικας.

(Κόνιτσα 1-10-1962)

—Οἱ δασολόγοι κ.κ. Γκαραβέλας καὶ Ἀναστασιάδης, περιοδεύσαντες εἰς τὰς Κοινότητας Πουρνιαῆς, Ἀγ. Παρασκευῆς, Μολίστης, Καστανέας, Ἀγ. Βαρβάρας κ.λ. ἔδωσαν ὁδηγίας διὰ τὰ

—Ἀνεχώρησε διὰ Κάϊρον ἡ κ. Ἀρτεμισία Σταύρου.

—Ἀφίκετο ἐκ Καΐρου πρὸς μόνιμον ἐγκατάστασιν ὁ κ. Αἰμίλιος Κότσικος μετὰ τῆς οἰκογενείας του.

—Τὴν 10ην Ὀκτωβρίου ἀπεβίωσεν καὶ ἐκηδεύθη τὴν ἐπομένην ὁ ἐκ Κονίτσης Βασίλειος Μ. Μόκορος.

—Τὴν 15ην Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἀπεβίωσεν εἰς Ἀγίαν Παρασκευὴν Κονίτσης ἡ σεβαστὴ δέσποινα Καλλιτσα Σ. Γελαδάρη, μήτηρ τῶν κ.κ. Λαζάρου καὶ Κωνταντίνου Κωνσταντινίδη.

ἐκεῖ ἐκτελούμενα δασοτεχνικὰ ἔργα.

—Τοπογραφικὸν συνεργεῖον τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας μετέβη εἰς Ἀγίας Βαρβάραν καὶ Πυξαρῖαν, πρὸς ἀποτύπωσιν τοῦ ἐδάφους, μὲ τὴν προοπτικὴν νὰ ἐνεργηθῇ μελλοντικῶς ἀναδάσμος.

—Ἀφίχθησαν εἰς Κόνιτσαν προερχόμενοι ἕξ Ἱεροσολύμων ὁ Ἱερομόναχος Πατὴρ Ἰάκωβος καὶ ὁ μοναχὸς Εὐθύμιος, μὲ προοπτικὴν νὰ παραμείνουν μονίμως εἰς τὴν ἱερὰν Μονὴν Μολυβδοσκεπάστου.

—Χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ γήπεδον Κονίτσης ἔλαβε χώραν ποδοσφαιρικὴ συνάντησις μεταξὺ τῶν ομάδων «Πίνδος» Κονίτσης, καὶ VIIIης Μεραρχίας. Νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ δευτέρα μὲ τέρματα 4—2.

—Ἐληξε καὶ ἡ ἐφετεινὴ ἐμποροπανήγυρις τῆς Κονίτσης τὸ ἀρχαιότατο «Παζαρόπουλο». Ἄν καὶ ὁ καιρὸς δὲν ἦταν εὐνοϊκός, ἡ κοσμοσυρροὴ ὑπῆρξε ἐξαιρετικὴ καὶ αἱ συναλλαγαὶ ἱκανοποιητικαί. Ἐφέτος μᾶς ἐπεσκέφθησαν καὶ μοναχαὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοζάνης μὲ ὠραῖα χειροποίητα ὑφαντά, ἐσάρπες, φοῦστες, ταγιέρ, κ.λ.π. τὰ ὁποῖα ἔγιναν κυριολεκτικῶς ἀνάρπαστα. Οἱ ἔμποροι γυναικείων εἰδῶν, προικὸς κ.λ. ἐργάσθησαν θαυμάσια, καθὼς καὶ οἱ πωληταὶ ὑποδημάτων, καὶ οἱ παλιατζῆδες, ψιληκατζῆδες, καὶ λοιποὶ. Μόνον τὸ ζωοπάζαρο δὲν ἔδειξε καὶ τόση μεγάλη κίνησι. Οὔτε πολλὰ ζῶα ἐφανίσθησαν, οὔτε καὶ οἱ περίφημοι τσαμπάσηδες μὲ τὰ στριφτὰ μουστάκια καὶ τὰ γραφικὰ κόκκινα ζωνάρια τῶν τοῦς ὑποκατέστησαν οἱ μαντζαραῖοι (Τουρκόγυφτοι). Ἡ ρόδα βλέπετε ἐξετόπισε τὰ φορτηγὰ ζῶα, καὶ τὸ τρακτέρ τὰ ἀροτριῶντα βώδια. Μάλλινα εἶδη, βελέντζες κ.λ. πουλήθησαν ἀρκετά. Τὰ δὲ ξενοδοχεῖα, ἐστιατόρια, καφενεῖα, ζαχαροπλαστεῖα καὶ παρόμοια μαγαζιά, καθὼς καὶ οἱ ὑπαίθριοι κοκορετσάδες ἔκαναν χρυσὲς δουλειάς. Ἄς εὐχόμεθα τοῦ χρόνου καλλίτερα.

Α. Εὐθυμίου

(Κόνιτσα 4-10-62)

Κατόπιν διενεργείας νέων ἐκλογῶν τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Γράμμου, ἐξελέγησαν, Πρόεδρος ὁ κ. Μιχ. Γκάσιος ἐκ Πυρσογιάννης, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Θωμᾶς Καρανίκας ἐκ Λυκορράχης, καὶ μέλος ὁ κ. Χριστόφορος Ἀναγνωστόπουλος ἐκ Καστανέας.

(Κόνιτσα 10-10-62)

—Πρὸ ἡμερῶν ἐγένετο συγκέντρωσις διαφόρων γεωργῶν τῆς περιοχῆς μας εἰς τὴν Ἀναγνωστοπούλειον σχολὴν, ὅπου ἀνεπτύχθησαν εἰς αὐτοὺς ὑπὸ γεωπόνου τῆς Ὑπηρεσίας ἐγγείων βελτιώσεων θέματα συστηματοποίησης καὶ ἀξιοποίησης ἐδαφῶν.

—Ἐγκριθέντος τοῦ καταστατικοῦ ἰδρύθη ἐπισήμως πλέον εἰς τὴν πόλιν μας Φιλεκπαιδευτικὸς Σύλλογος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὁ Γράμμος». Διενεργηθειῶν δὲ ἐκλογῶν ἐξελέγησαν, Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ ὁ Δήμαρχος κ. Κ. Ρούσης, ἀντιπρόεδρος ὁ Γυμνασιάρχης κ. Α. Παπαστᾶμος, γραμματεὺς ὁ κ. Ἰωάννης Μαλάμης, ταμίας ὁ κ. Α. Χολέβας, καὶ μέλος ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου κ. Κ. Πᾶκος. Πρῶτος ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τοῦ νεοσυσταθέντος Συλλόγου εἶναι ἡ ἴδρυσις Γυμνασιακοῦ Οἰκοτροφείου, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς διαρροῆς τῶν ἐκ τῆς Ἐπαρχίας μας μαθητῶν πρὸς ἄλλα Γυμνάσια. Ἐπειδὴ δὲ ἐπίκειται ἡ ἀνεγερσις Γυμνασιακοῦ κτιρίου εἰς τὸ ὑπὸ τῆς οἰκογενείας τοῦ Δημάρχου κ. Ρούση δωρηθὲν οἰκόπεδον, καλὸν εἶναι κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν δωρητῶν, καὶ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἀνωτέρω Συλλόγου, νὰ ἀνεγερθῇ καὶ τὸ Γυμνασιακὸν οἰκοτροφεῖον ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ οἰκοπέδου. Ἄλλος δὲ θεμελιώδης σκοπὸς τοῦ νέου Συλλόγου εἶναι ἡ ἀνύψωσις τῆς πνευματικῆς στάθμης τοῦ τόπου μας, ἡ ὁποία θὰ ἐπιτευχθῇ δι' ὁμιλιῶν, διαλέξεων καὶ διὰ τῆς προσελκύσεως ἀναγνωστῶν πρὸς τὴν ἀξιόλογον Δημοσίαν βιβλιοθήκην Κονίτσης, ἡ ὁποία ἐστεγάσθη

ἤδη εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας ἀνεγερθεῖσαν Πνευματικὴν Στέγην Κονίτσης.

— Ὑπὸ ὀργάνων τοῦ Σταθμοῦ Χωροφυλακῆς Διστράτου, συνελήφθη καὶ ἀπεστάλη εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν Ἰωαννίνων ὁ Θεόδωρος Σπανός, διότι ἐπετέθη ἐναντίον τοῦ ὁμοχωρίου του Κοινοτικοῦ δασοφύλακος Κων)νου Γεράση καὶ τὸν ἐγρονθοκόπησεν ἔνεκα προηγουμένων διαφορῶν.

(Κόνιτσα 22-10-62)

— Τὴν 7-10-62 εἰς τὸ ἐνταῦθα γήπεδον ἐγένετο ποδοσφαιρικὴ συνάντησις μεταξὺ τῶν ὁμάδων «Πίνδος» Κονίτσης καὶ τῆς ὁμάδος τοῦ 583 τάγματος. Ὁ ἀγὼν ἔληξεν μὲ ἰσοπαλίαν 2—2.

Τὴν 7-10-62 ἐορτάσθη καὶ εἰς τὴν πόλιν μας ἡ ἡμέρα τοῦ ἐφέδρου πολεμιστοῦ. Εἰς τὸν ἱερόν Ναὸν Ἁγίου Νικολάου ἐψάλη Δοξολογία εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν ἅπασαι αἱ Πολιτικαὶ καὶ Στρατιωτικαὶ ἀρχαί. Ὁ ἐφεδρος ἀξιωματικὸς καὶ Ἀγρονόμος Κονίτσης κ. Ἰωάν. Δελφάκης ἐξεφώνησεν τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὴν Δοξολογίαν ἐψάλη ἐπιμνημόσυνος δέησις εἰς τὸ Στρατιωτικὸν νεκροταφεῖον, καὶ κατετέθησαν στέφανοι ἐπὶ τοῦ κενοταφείου. Ἀεροπλάνον δὲ τῆς Βασιλικῆς Ἀεροπορίας περιϊπτάμενον κατὰ τὴν ὥραν τῆς τελέσεως τῆς ἐπιμνημοσύνης δεήσεως ἔρριψεν καὶ αὐτὸ στέφανον ἐπὶ τοῦ Στρατιωτικοῦ νεκροταφείου.

— Τὴν 10-10-62 Ἀφίχθησαν εἰς τὴν πόλιν μας ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐργατικοῦ Κέντρου Ἰωαννίνων κ. Φιλίνδρης μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ι.Κ.Α. Ἰωαννίνων κ. Βασ. Καρκαντζοῦ καὶ τοῦ κ. Γεωργ. Φραντζοῦ ὑπαλλήλου ἐπίσης τοῦ ΙΚΑ, καὶ προέβησαν εἰς τὴν καταγραφὴν τῶν ἐργατοτεχνιτῶν καὶ λοιπῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων τῆς Κονίτσης, συλλέξαντες καὶ ὅλα τὰ σχετικὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα θὰ μελετηθοῦν προκειμένου νὰ ληφθῇ ἀπόφασις περὶ ἐπεκτάσεως ἢ μὴ τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ εἰς τὴν πόλιν μας. Πάντως ὡς μᾶς ἐδήλωσεν ὁ κ. Διευ-

θυντής, τὰ ἀνωτέρω συλλεχθέντα στοιχεῖα συνηγοροῦν μᾶλλον ὑπὲρ τῆς ἐπεκτάσεως τὴν ὁποίαν ἐζήτησαν καὶ ὁ Δήμαρχος κ. Ρούσης, ὁ τέως Δήμαρχος κ. Κοτύλιας, ὁ κ. Λαμπρίδης καὶ πολλοὶ ἄλλοι παράγοντες τῆς Κονίτσης.

— Τὴν 16-10-62 ἀφίφθησαν εἰς Κόνιτσαν ὁ Ἐπιθεωρητὴς Γεωργίας κ. Μουτσόπουλος μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ Γεωργίας Ἰωαννίνων κ. Σταμάτη καὶ παρέστησαν εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν ὑποψηφίων μαθητῶν τῆς Ἀναγνωστοπουλείου Γεωργικῆς Σχολῆς.

— Τὴν 17-10-62 ἐπεσκέφθη τὴν Κόνιτσαν ὁ εἰς τὰ πανεπιστήμια Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης καθηγητὴς τῆς Ἑβραϊκῆς ἀρχαιολογίας κ. Θ. Κιρκάσιος.

Συνεστήθη καὶ ἤρχισεν λειτουργοῦσα πρὸ ἡμερῶν εἰς Κλειδωνιάν, μεταβατικὴ ὑφαντικὴ Σχολή, ὑπὸ τῆς ἀγροτικῆς οἰκοκυρίας ὑπηρεσίας.

— Ἐκτὸς τῆς βραβευσεῶς του ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὁ μορφωτικὸς Σύλλογος Ἀγροτοπαίδων Κονίτσης, ἔλαβεν ἐπίσης βραβεῖον ἐξ' 700 δραχμῶν ὑπὸ τῆς 7ης Ἐπιθεωρήσεως Γεωργίας Θεσσαλονίκης κατὰ τὴν ἐκεῖ μετάβασίν του πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὴν Πανελλήνιον Συγκέντρωσιν Ἀγροτοπαίδων.

— Πρωτοφανοῦς ἐντάσεως βροχαὶ καὶ καταιγίδες μετὰ χαλάζης ἐνέσκηψαν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα εἰς τὴν Ἐπαρχίαν μας. Εἰς πολλὰ σημεῖα αἱ συγκοινωνίαι διεκόπησαν, ἀλλὰ ἀπεκατεστάθησαν συντόμως.

— Γεωργοκτηνοτρόφοι τῆς περιοχῆς Ναυπάκτου, ἀφίχθέντες πρὸ ἡμερῶν εἰς Κόνιτσαν ἐπρομηθεύθησαν μοσχίδας «Σβίτς» ἐκ τῆς Ἐπαρχίας μας.

— Ἐπροικοδοτήθησαν μὲ 1.000 δραχμὰς ἐκάστη αἱ ἐξῆς κορασίδες θυγατέρες θυμάτων Πολέμου. Εὐπραξία Ρίζου ἐξ Ἐξοχῆς, Δήμητρα Σιανᾶ ἐξ Ἀηδονοχωρίου, Βασιλικὴ Κατῆ ἐξ Ἐλευθέρου, καὶ Εὐθαλία Σδούκου ἐκ Λυκορράχης.

— Τὴν 21-10-62 καὶ περὶ ὥραν 1ην

μ.μ. έτραυματίσθη λίαν σοβαρῶς εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματός του, συνεπεία έκρήξεως χειροβομβίδος τὴν ὁποίαν ἀνεῦρεν εἰς τὸν κῆπον του καὶ περιεργάζετο, ὁ 12ετής μαθητής Ἀπόστολος Δ. Ρούσης ἐκ Κονίτσης. Οὗτος διακομισθεὶς εἰς τὸ ἐνταῦθα Νοσοκομεῖον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ νοσηλεύεται.

—Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 28ην Ὀκτωβρίου θὰ δοθῆ ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα ἔδρεύοντος 583 τάγματος πεζικοῦ χοροεσπερὶς μετὰ λαχειοφόρου ἀγορᾶς· αἱ δὲ εἰσπράξεις θὰ διατεθοῦν πρὸς προικοδότησιν ἀπόρων κορασίδων.

A. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

—Ὁ κ. Γεώργιος Ἐξάρχου ἐκ Φούρκας καὶ ἡ δις Κασσιανὴ Εὐαγγέλου ἐκ Κονίτσης ἐμνηστεύθησαν.

Ἐπίσης ὁ κ. Στέφανος Α. Κότσικος καὶ ἡ δις Βασιλικὴ Καραβελίδου ἀντήλλαξαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

—Τὴν 23-9-62 ὁ κ. Ἀναστάσιος Τζάλλας καὶ ἡ δις Κούλα Καβελίδου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

—Τὴν 9-9-62 ἐτέλεσαν εἰς Ζέρμαν (Πλαγιὰν) τοὺς γάμους των ὁ Ἀθανάσιος Τζουμάνης μετὰ τῆς δίδος Ἄνας Δεσποτούλη.

Τὴν 5-10-62 ὁ κ. Νικόλαος Τασούλας καὶ ἡ Δις Κούλα Π. Ζαχαράκη ἀντήλλαξαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

—Τὴν 5-10-62 ὁ κ. Γρηγόριος Νάτσης καὶ ἡ δις Ἀργυρῶ Μπλιθικιώτη, ἀμφότεροι ἐκ Λαγκάδας, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

—Τὴν 7-10-62 ὁ κ. Γεώργιος Ἐξάρχου καὶ ἡ δις Κασσιανὴ Εὐαγγέλου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των εἰς Ἰωάννινα.

Τὴν 7-10-62 ἐτελέσθησαν εἰς Φούρκαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἡλία Τσούτσου μετὰ τῆς δίδος Πόπης Μοτσιοῦλη.

—Ὁ κ. Ἀναστάσιος Πηγαδᾶς ἐγένετο πατὴρ θήλεος τέκνου.

—Τὴν 7-10-2 εἰς Βήσσανην ὁ κ. Πέτρος Λώλης ἀνεδέξατο ἀπὸ τῆς ἱερᾶς κολυμβήθρας τὴν κορούλαν τοῦ

συmpατριώτου κ. Ἀχιλλέως Τασούλα, Κοινοτικοῦ γραμματέως Βησσάνης καὶ ἀνθ)γοῦ τῶν Τ.Ε.Α. χάρισας εἰς αὐτὴν τὸ ὄνομα Παναγιωτούλα.

—Τὴν 9-10-62 ἀφίχθη εἰς Κόνιτσαν, μεταβὰς καὶ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του Πατρίδα Βούρμπιανην ὁ ἀντισυνταγματάρχης κ. Σωκράτης Κ. Δημάρατος.

—Ἀφίχθη ἐπίσης, μεταβὰς εἰς Βούρμπιανην, καὶ περίξ χωρία ὁ Νομορχιακὸς Σύμβουλος τῆς Ἐπαρχίας μας κ. Κατσένης.

—Ἀνεχώρησεν πρὸ ἡμερῶν δι' Ἀθήνας πρὸς θεραπείαν ὁ μοναχὸς τῆς Μονῆς Στομίου Πατὴρ Παΐσιος.

—Ἀφίχθη ἐξ Ἀθηνῶν ὅπου εἶχε μεταβῆ πρὸ ἡμερῶν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου Κονίτσης κ. Κ. Πᾶκος.

—Τὴν 12-10-62 ἀφίχθη ἐπίσης ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Χριστόφορος.

—Ἀφίχθησαν ἐξ Ἀθηνῶν οἱ συμπατριῶται κ. κ. Δημήτριος Παππᾶς καὶ Ἀθανάσιος Ζέρβας ἰατρός, καθὼς καὶ οἱ ἀδελφοὶ κ. κ. Κλέαρχος καὶ Πύρρος Παπαδιαμάντης μετὰ τῆς Κυρίας του.

—Πρὸ ἡμερῶν ὁ Δήμαρχός μας κ. Ρούσης ἐγένετο πατὴρ θήλεως.

—Ἐπίσης ὁ κ. Γεώργιος Β. Κούσιος ἐγένετο πατὴρ ἄρρενος.

—Ὁ κ. Φώτιος Κολόκας, Πρόεδρος Ἡλιορράχης, καὶ ἡ δις Ὀλγα Δούμα ἐκ Μολυβδοσκεπάστου ἀντήλλαξαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

—Ὁ κ. Γεώργιος Λούδας ἐγένετο πατὴρ ἄρρενος τέκνου.

—Τὴν 21-10-62 ὁ κ. Εὐάγγελος Πηγαδᾶς ἐβάπτισεν τὴν κορούλαν του κ. Φωτίου Κ. Τζάλλα χάρισας εἰς αὐτὴν τὸ ὄνομα Εὐθαλία.

—Τὴν 7-10-62 ἀπεβίωσεν εἰς Ἀθήνας εἰς ἡλικίαν μόλις εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐκηδεύθη ἐνταῦθα τὴν ἐπομένην ἡ Ἐλευθερία Κ. Βαδάση.

—Τὴν 11-10-62 ἀπεβίωσεν εἰς ἄνω Κόνιτσαν καὶ εἰς ἡλικίαν 81 ἐτῶν ἡ σεβαστὴ οἰκοδέσποινα Χαρίκλεια Πανούλη.

—Τὴν 18-10-62 ἀπεβίωσεν ἐν Κο-

ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ
ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

κ. Ἀνχστάσιον Μηλίγκον

Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς γιὰ τὰ κα-
λά σας λόγια γιὰ τὸ περιοδικό μας. Σᾶς
ἀποστέλλομεν τὰ ζητηθέντα τεύχη.
Πράγματι ὅπως γράφετε, ἡ διαμονή
στὴν Κόνιτσα τὸ καλοκαῖρι μᾶς δίνει
ζωή. Σ' αὐτὸ πιστεύομεν ὅτι συντελεῖ

νίτση εἰς ἡλικίαν 82 ἐτῶν ἡ Ἀλεξάν-
δρα Γ. Σκούφια.

(Διόρθωσις τυπογραφικοῦ λάθους)

Εἰς τὸ τεῦχος Σεπτεμβρίου 1962
ἀνεγράφη λόγω τυπογραφικοῦ λάθους
ὅτι «έτελέσθησαν» εἰς Τράπεζαν οἱ γά-
μοι τοῦ κ. Κων. Ντίνου μετὰ τῆς δίδος
Κασσιανῆς Α. Χολέβα», ἐνῶ τὸ ἀληθές
εἶναι ὅτι έτελέσθησαν μετὰ τῆς δίδος
Μαρίας Χ. Τσελίφη.

Ἡ δὲ δεσποινὶς Κασσιανὴ Α. Χολέβα
ὑπανδρεύθη μετὰ τοῦ κ. Ἀγγελῆ Πα-
παγεωργίου, Κοινοτικοῦ Γραμματέως
Ἀσημοχωρίου, καὶ οἱ γάμοι των έτε-
λέσθησαν εἰς Γοργοπόταμον.

Α. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ἀφ' ἐνός μὲν ὁ καθαρός ἀέρας καὶ ἡ ἡ-
συχία καὶ ἡρεμὴ ζωὴ, ἀλλὰ γιὰ μᾶς τοὺς
Κονιτσιῶτες, ποῦ πονᾶμε τὴ γῆ ποῦ
γεννηθήκαμε καὶ κάτι ἄλλο συναισθημα-
τικό, πὺν δὲν μποροῦμε νὰ τὸ βροῦμε
πουθενὰ ἄλλοῦ. Αὐτὸ τὸ τελευταῖο, εἴμε-
θα βέβαιοι, κάνει καὶ σᾶς κάθε κα-
λοκαῖρι νὰ περνᾶτε δυὸ μῆνες στὴν Κό-
νιτσα εὐχάριστα.

κ. Ἀγγελικὴν Γ. Φλώρου—Παπα-
κώστα

Ἰδιαιτέρως ἱκανοποιούμεθα ὅταν ἡ
προσπάθειά μας ἀναγνωρίζεται καὶ πολὺ
περισσότερο ἀπὸ πνευματικούς ἀνθρώ-
πους. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ θερμά
σας λόγια γιὰ τὸ περιοδικό μας καὶ ἀνα-
μένομεν συνεργασίαν σας.

κ. Νίκον Τράνταν, ὀφθαλμίατρον

Ἡ ἐκ πεντακοσίων (500) δραχμῶν
συνδρομὴ σας διὰ τὸ περιοδικό μας ἔχει
μεγαλειτέραν ἀξίαν κυρίως διότι ἡ χειρο-
νομία σας ἀποτελεῖ ἀναγνώρισιν τῆς
προσπαθείας μας. Αὐτὴ δὲ ἡ ἀναγνώρι-
σις ἀπὸ ἀνθρώπους τοῦ πνεύματος εἶναι
ἡ μεγαλειτέρα ἀμοιβὴ διὰ τοὺς ἀναλα-
βόντας τὸ βάρος τῆς ἐκδόσεώς του, οἱ
ὅποιοι καὶ χρόνον διαθέτουν καὶ εὐθύνας
ἀναλαμβάνουν, ἀλλὰ καὶ εἰς δαπάνας ἀ-
κόμη ὑποβάλλονται.

ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΑΙ ΙΑΤΡΟΙ, ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ίωάν. Γ. Λυμπερόπουλος
Δ. Ν. δικηγόρος
Ἀκαδημίας 61 τηλ. 613.661

Νικόλαος Καζαμίας
δικηγόρος
Μπενάκη 24 τηλ. 627.725

Πέτρος Φρόντζος
δικηγόρος
Λυκούργου 14 τηλ. 526.611

Ναπολέων Μπάρκης
δικηγόρος
Χαρ. Τρικούπη 7 τηλ. 613.842

Νίκος Ἀργιάννης
δικηγόρος
Ἀσκληπιοῦ 7 τηλ. 611.417

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Κώστας Τσίλης
Πολιτικός - Μηχανικός
Σταδίου 48 τηλ. 234.225

Πέτρος Μπάκας
Πολιτικός - Μηχανικός
Σκοπέλου 1 Κυψέλη τηλ. 819.253

Γιῶργος Ράγκας
Πολιτικός - Μηχανικός
Ἐμμ. Μπενάκη 8 τηλ. 229.206

Λέανδρος Γεροντάκης
Ἀρχιτέκτων - Μηχανικός
Πλουτάρχου 12

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Νικόλαος Τράντας
ὀφθαλμιάτρος
Ἵφρηγητῆς Πανεπ)μίου
Γ' Σεπτεμβρίου 48 τηλ. 812.717

Βασίλειος Χρήστου
Ἴατρος Ἀκτινολόγος
Κανάρη 19 τηλ. 611.391

Ἀριστείδης Ζακόπουλος
Ἴατρος
Μαιευτῆρ - Χειρ. - Γυναικολόγ.
Βασ. Φρειδερίκης 40 Περιστερί
τηλ. 571.612

Βασ. Γιατσόπουλος
Ἴατρος
Καραϊσκάκη 9 Κηφισιά
τηλ. 013.960

Μιχαήλ Μηλίγγος
Ἴατρος Καρδιολόγος
Γιαννοπούλου 14 Γαλάτσι
τηλ. 883.026

Κων)νος Ζέρβας
Ἴατρος
Ἀραχῶβης 16

Χαράλαμπος Κούσιος
Ἴατρος
τηλ. 662.549

Νικόλαος Γράβος
Ἴατρος—Καρδιολόγος
Πατησίων 242 τηλ. 813.664

Φώτιος Γουσγούνης
Ἴατρος
Σόλωνος 20 τηλ. 616.563

Παντελῆς Γιαννούλης
Ἴατρος
Καρδιολόγος—Παθολόγος
Ἐμμ. Ἀντωνιάδη 1 τηλ. 815.850

Μερόπη Ἀδαμαντίδου
Ὀδοντίατρος
Ρόδου 43 τηλ. 874.702

Εὐάγγελος Γεωργίου
Ἴατρος
Ἡοῦς 53 Κάτω Πετράλωνα
τηλ. 566.113

Πλάτων Κεχαγιᾶς
Ἴατρος
Φειδίου 5 β

Χρήστος Χρήστου
Ἴατρος—Χειρουργός
Λιβίνη 4 τέρμα Ἴπποκράτους
τηλ. 667.765

Σημείωσις τοῦ περιοδικοῦ

Οἱ παραληφθέντες ἐκ τοῦ ἀνωτέρου καταλόγου, παρακαλοῦνται ὅπως γνωρίσουν εἰς τὸ περιοδικὸν τὰς διευθύνσεις των διὰ νὰ καταχωρηθοῦν εἰς τὰ ἐπόμενα τεύχη.

Οἱ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Κονίτισης
ταξειδεύοντες δι' Ἀθήνας
προτιμᾶτε τὸ ἐπὶ τῆς γωνίας
τῶν ὁδῶν Πατησίων καὶ Βε-
ρανζέρου 10 Κονιτσιώτικο

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "ΙΩΑΝΝΙΝΑ,"

ΤΙΜΑΙ ΛΑ·Ι·ΚΑΙ - ΤΗΛ. 523-204

ΝΥΦΙΚΑ ΒΕΑΤΡΙΚΗΣ

Ἐνοικιάζονται πολυτελῆ νυφικά
ἔτοιμα καὶ ἐπὶ παραγγελία

Α Τ Ε Λ Ι Ε

ΒΕΑΤΡΙΚΗΣ ΤΣΑΛΑΜΑΝΗ
(ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΙΣΣΑΣ)

Χαλκοκονδύλη 52-5ος ὁρ. 20 (Ὁμόνοια)
Ἀθηναί-Τηλεφ, 538.207-523.529

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΤΟΥΑΛΕΤΕΣ